

Hof van Cassatie

LIBERCAS

7/8 - 2019

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

SCHADE

Schade - Algemeen - Zaak behorend tot het openbaar domein - Zaakschade - Vervangingswaarde

Dat de zaak behoort tot het openbaar domein doet er niet aan af dat bij zaakschade het slachtoffer recht heeft op de vervangingswaarde van zijn vernielde zaak, waarbij de vervangingswaarde het bedrag is dat nodig is om zich een gelijkaardige zaak aan te schaffen en gelijk staat aan de werkelijke waarde van de vernielde zaak (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

5 oktober 2018

C.2018.0145.N

AC nr. ...

ADVOCAAT

- Strafzaken - Huiszoeking - Aanwezigheid van de stafhouder - Doel

De stafhouder of diegene die door hem is aangewezen, die aanwezig is bij een huiszoeking in het kantoor van een advocaat, moet erop toezien dat het onderzoek en de mogelijke inbeslagname geen betrekking hebben op stukken waarvoor het beroepsgeheim geldt en hij zal de stukken, die de onderzoeksrechter wenst te onderzoeken of in beslag te nemen, inkijken en zijn oordeel geven over hetgeen al dan niet onder het beroepsgeheim valt; de onderzoeksrechter is echter niet gebonden door het standpunt van de stafhouder en beslist of een document wordt in beslag genomen of niet.

- Art. 458 Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

AFSTAND VAN RECHT

- Consument - Verkoop buiten de onderneming - Overeenkomst - Ontbreken van verzakingsbeding - Nietigheid van de overeenkomst - Afstand van recht om zich op de nietigheid te beroepen

Uit de artikelen 88 Handelspraktijkenwet 1991 en 1338 BW volgt dat er alleen dan door de consument afstand van recht is om zich op de nietigheid van een buiten de verkooppunten gesloten overeenkomst te beroepen wegens het ontbreken van de vermelding van een verzakingsrecht in de wettelijke bewoordingen, wanneer is vastgesteld dat de consument, op het ogenblik van de afstand, kennis had van de reden van de nietigheid van de overeenkomst.

- Art. 1338 Burgerlijk Wetboek

- Art. 88 Wet 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument

5 oktober 2018

C.2017.0594.N

AC nr. ...

ARBEIDSONGEVAL

AANSPRAKELIJKHEID

Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever - Werkgever

In het sociaal strafrecht is de werkgever de natuurlijke of rechtspersoon die met de werknemer is verbonden door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, hetzij op grond van een arbeids- of andere overeenkomst, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband; gelet op het beginsel van de autonomie van het strafrecht moet de vraag of een persoon die de hoedanigheid van werkgever heeft door de rechter niet zozeer worden beantwoord aan de hand van de juridische kwalificaties in het arbeids- of sociaalzekerheidsrecht, maar wel op grond van de feitelijke context.

4 september 2018

P.2017.1273.N

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

- Heffingsgrondslag - Subsidie - Verband met de verkoopprijs - Criterium - Marktwaaarde

Om te bepalen of de subsidie rechtstreeks gekoppeld is aan de verkoopprijs van het goed, moet die prijs worden vergeleken met de verkoopprijs die de verkoper zou hebben geëist, rekening houdend met de marktwaaarde, zonder dergelijke subsidie, en niet in vergelijking met de kostprijs van dat goed (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 130.

- Art. 11, A, § 1, a Richtlijn 77/388/EEG van de Raad (zesde richtlijn) van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde : uniforme grondslag

- Art. 26, eerste lid Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde

28 februari 2019

F.2017.0162.F

AC nr. ...

BEROEPSGEHEIM

- Gerechtig onderzoek - Huiszoeking bij advocaat - Aanwezigheid van de stafhouder - Doel

De stafhouder of diegene die door hem is aangewezen, die aanwezig is bij een huiszoeking in het kantoor van een advocaat, moet erop toezien dat het onderzoek en de mogelijke inbeslagname geen betrekking hebben op stukken waarvoor het beroepsgeheim geldt en hij zal de stukken, die de onderzoeksrechter wenst te onderzoeken of in beslag te nemen, inkijken en zijn oordeel geven over hetgeen al dan niet onder het beroepsgeheim valt; de onderzoeksrechter is echter niet gebonden door het standpunt van de stafhouder en beslist of een document wordt in beslag genomen of niet.

- Art. 458 Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

INTERNERING

Internering - Hof van assisen - Beoordeling geestestoestand beschuldigde - Relevant tijdstip - Bepaling

Uit artikel 9, § 1, Interneringswet volgt dat het ogenblik van de beslissing over de schuld van de beschuldigde het relevante tijdstip is om zijn geestestoestand in de zin van die bepaling te beoordelen; niets belet het hof van assisen echter de geestestoestand van de beschuldigde ten tijde van de gepleegde feiten te betrekken bij de beoordeling van zijn geestestoestand op het ogenblik van de beslissing over zijn schuld.

26 juni 2018

P.2018.0433.N

AC nr. ...

Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatige aanhouding - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

Zoals de internering zelf van een geesteszieke noodzakelijk en evenredig moet zijn, zo ook moet de begane onrechtmatigheid bij de uitvoering van de interneringsmaatregel evenredig worden gesanctioneerd: een onaangepaste verzorging kan een onrechtmatigheid in de zin van de artikelen 3, 5.1.e en 5.4 EVRM en artikel 2 Interneringswet opleveren, zonder daarom de invrijheidstelling van de geesteszieke te kunnen verantwoorden indien de samenleving daardoor in gevaar komen (1). (1) Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

- Art. 2 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

- Artt. 3, 5.1.e en 5.4 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0983.N

AC nr. ...

KAMER VOOR BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ***Kamer voor bescherming van de maatschappij - Geïnterneerde - Behoud van de detentie op grond van het gevaar voor de samenleving***

Het feit dat de invrijheidstelling van een geïnterneerde een gevaar voor de samenleving zou uitmaken, kan een zelfstandige reden uitmaken op grond waarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij vermag te beslissen tot het behoud van de detentie van die geïnterneerde, mits zij een afweging doet tussen het belang van de samenleving die moet worden beschermd en de eventuele onrechtmatigheid van de vrijheidsberoving van de geïnterneerde, die een invrijheidstelling vereist; de kamer voor de bescherming van de maatschappij dient aldus te oordelen over de evenredigheid van de handhaving van de vrijheidsberoving van de geïnterneerde.

23 oktober 2018

P.2018.0983.N

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG**STRAFZAKEN*****Strafzaken - Bevoegdheid - Politierechtbanken - Misdrijven in het Boswetboek omschreven - Begrip - Toepassing***

De misdrijven als bedoeld in artikel 138, 2°, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de politierechtbank kennisneemt van de in het Boswetboek omschreven misdrijven, zijn door het Vlaams Gewest op grond van de artikelen 6, § 1, III, 4°, 11, eerste lid, en 19, § 1 en § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen strafbaar gestelde feiten in de regelgeving die het Boswetboek heeft vervangen, zoals de in artikel 90bis Bosdecreet opgenomen verbodsbepalingen, die krachtens artikel 107bis Bosdecreet strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.3quinquies DABM (1). (1) Zie: Cass. 26 mei 1998, AR P.98.0562.N, AC 1998, nr. 274; Cass. 14 juni 1994, AR P.93.0606.N, AC 1994, nr. 306; Zie noot M.D.S. bij Cass. 23 februari 1993, AR 6076, AC 1993, nr. 112.

11 september 2018

P.2018.0051.N

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vermoedens - Brief ten aanzien van een handelaar - Gebrek aan protest - Beoordeling door de rechter

Krachtens artikel 25, eerste lid, Wetboek van Koophandel, kan de rechter inzake handelsverrichtingen uit het gebrek aan protest van een brief ten aanzien van een handelaar het feitelijke vermoeden putten en het bewijs erin vinden dat de handelaar de inhoud van die brief aanvaardt, waarbij de rechter zulks beoordeelt naargelang van de feitelijke omstandigheden van het geval.

- Art. 25, eerste lid Wetboek van Koophandel

5 oktober 2018

C.2017.0584.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vermoedens - Stedenbouw - Constructies gebouwd vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan - Vermoeden van vergunning - Gegevens aangevoerd door de beklagde die zich op het vermoeden beroept - Beoordeling door de rechter

Uit artikel 96, § 4, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt niet dat de rechter geen enkele appreciatiebevoegdheid heeft betreffende de gegevens die door een beklagde worden aangevoerd als enig bewijsmateriaal dat een constructie is gebouwd na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet 1962, maar vóór de eerste vaststelling van het gewestplan; de rechter kan wel degelijk beoordelen of met het aangevoerde bewijsmateriaal wordt aangetoond dat de constructie dateert uit de voormelde periode en dit ongeacht het door de vervolgende partijen te leveren tegenbewijs.

- Art. 96, § 4, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Stedenbouw - Constructies gebouwd vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan - Vermoeden van vergunning

Uit artikel 96, § 4, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt dat indien een beklagde aantoonbaar door enig bewijsmateriaal dat een constructie dateert van na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet 1962, maar van vóór de eerste vaststelling van het gewestplan er een vermoeden bestaat dat die constructie is vergund, behoudens een door de overheid te leveren tegenbewijs dat de constructie in overtreding werd opgericht; die op de beklagde rustende voorwaarde om van het vermoeden van vergunning te kunnen genieten houdt als dusdanig geen schending in van artikel 6.2 EVRM en artikel 14.2 IVBPR of een miskenning van de regels betreffende de bewijslast in strafzaken (1). (1) Zie: Cass. 13 december 2005, AR P.05.0891.N, AC 2005, nr. 667 met concl. van procureur-generaal De Swaef.

- Art. 96, § 4, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikel 6.3.d EVRM kent aan een beklaagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter die daarover oordeelt zijn beslissing te steunen op de concrete omstandigheden die hij aanwijst, waarbij hij erover dient te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73.

- Art. 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0217.N

AC nr. ...

BOSSEN

- Boswetboek - Misdrijven in het Boswetboek omschreven - Begrip - Toepassing

De misdrijven als bedoeld in artikel 138, 2°, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de politierechtbank kennisneemt van de in het Boswetboek omschreven misdrijven, zijn door het Vlaams Gewest op grond van de artikelen 6, § 1, III, 4°, 11, eerste lid, en 19, § 1 en § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen strafbaar gestelde feiten in de regelgeving die het Boswetboek heeft vervangen, zoals de in artikel 90bis Bosdecreet opgenomen verbodsbepalingen, die krachtens artikel 107bis Bosdecreet strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.3quinquies DABM (1). (1) Zie: Cass. 26 mei 1998, AR P.98.0562.N, AC 1998, nr. 274; Cass. 14 juni 1994, AR P.93.0606.N, AC 1994, nr. 306; Zie noot M.D.S. bij Cass. 23 februari 1993, AR 6076, AC 1993, nr. 112.

11 september 2018

P.2018.0051.N

AC nr. ...

CASSATIE

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Dagvaarding voor een ratione materiae onbevoegde rechtbank - Correctionele rechtbank en hof van beroep die kennis nemen van de zaak en uitspraak doen te gronde

Wanneer de appelrechter, op het hoger beroep tegen een vonnis van een ratione materiae onbevoegde correctionele rechtbank, net zoals de eerste rechter kennis neemt van de strafvordering en uitspraak doet over de grond van de zaak, vernietigt het Hof van Cassatie het bestreden arrest en de gehele rechtspleging die er aan is voorafgegaan, tot en met de dagvaarding van de eiser om te verschijnen voor de correctionele rechtbank en verwijst het de zaak naar de procureur des Konings (1). (1) Cass. 26 juni 1979, AC 1978-1979, 1286; Cass. 8 september 1975, AC 1976, 33.

- Art. 408, eerste lid Wetboek van Strafvordering

11 september 2018

P.2018.0051.N

AC nr. ...

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Grondwettelijk Hof - Arresten - Wettigheidstoezicht

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om de wettigheid van de arresten van het Grondwettelijk Hof te onderzoeken.

2 oktober 2018

P.2018.0691.N

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Allerlei - Strafzaken - Verbeurdverklaring - Witwasmisdrijf - Voorwerp - Eigenaar - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Toezicht door het Hof

De strafrechter oordeelt onaantastbaar wie de werkelijke eigenaar is van de zaken die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde witwasmisdrijven, zonder noodzakelijk gebonden te zijn door formele vennootschapsstructuren en de afscheiding van vermogens die daar eventueel uit volgt; het Hof gaat wel na of de strafrechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Wettigheidstoezicht - Begrip "feitelijk vermoeden" - Beoordeling

Het hof gaat enkel na of de rechter het begrip "feitelijk vermoeden" niet heeft miskend, en meer bepaald, of hij uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgtrekkingen heeft afgeleid die op grond van die feiten geenszins kunnen worden verantwoord.

- Art. 1353 Burgerlijk Wetboek

5 oktober 2018

C.2017.0584.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Memorie - Toezending per post - Niet-ontvankelijk

De memorie van antwoord van de verweerder is niet ontvankelijk wanneer zij niet ter griffie van het Hof is neergelegd maar per post is toegezonden (1). (1) Zie Cass. 3 december 1998, AR F.98.0004.F, AC 1998, nr. 502; Cass. 22 december 1997, AR F.97.0025.F, AC 1997, nr. 577.

- Art. 1092, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

28 februari 2019

F.2018.0095.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - In beroep vrijgesproken beklagde - Aanspraak op een goed verbeurdverklaard lastens een andere beklagde - Weigering van de appelrechter om die aanspraak te beoordelen - Rechtspositie van de eiser

Indien een beklagde wordt vrijgesproken door de appelrechter en de appelrechter weigert diens aanspraken te beoordelen op een goed dat lastens een andere beklagde wordt verbeurd verklaard, heeft de betrokkene wat betreft die beslissing zijn positie van vervolgte partij verlaten en moet hij zijn cassatieberoep laten betekenen aan zijn tegenpartij, met name het openbaar ministerie.

- Art. 427, eerste lid Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0113.N

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing - Veroordelend vonnis dat een deskundigenonderzoek beveelt over een beveiligingsmaatregel - Ontvankelijkheid van de voorziening

Het cassatieberoep tegen een vonnis dat de beklaagde strafrechtelijk veroordeelt en de zaak in voortzetting plaatst na een deskundige aangesteld te hebben om na te gaan of die beklaagde lichamelijk en geestelijk geschikt is om een voertuig te besturen, is ontvankelijk (1). (1) Impliciete oplossing. Zie concl. OM.

- Art. 42 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

2 oktober 2018

P.2018.0578.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Noot in antwoord op conclusie van openbaar ministerie - Formuleren van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

De eiser in cassatie vermag in een in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie neergelegde noot niet te verzoeken een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen wanneer hij dat reeds had kunnen aanvoeren in zijn regelmatig neergelegde memorie (1). (1) Cass. 1 april 2014, AR P.12.1334.N, AC 2014, nr. 252.

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

- Art. 1107 Gerechtelijk Wetboek

26 juni 2018

P.2018.0347.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Betekening - Voorrecht van rechtsmacht - Buitenvervolginstelling van de inverdenkinggestelde door het Hof van Cassatie - Cassatieberoep van de burgerlijke partij - Geen betekening aan de inverdenkinggestelde

Inzake voorrecht van rechtsmacht is het cassatieberoep van de burgerlijke partij niet ontvankelijk wanneer zij haar cassatieberoep niet heeft laten betekenen aan de inverdenkinggestelde die door het Hof van Cassatie buiten vervolging werd gesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 427, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

18 september 2018

P.2018.0222.N

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Vermelding van de artikelen - Artikelen die geen verband houden met de grief

Het middel dat het arrest niet verwijt aan de conclusie van de eiser een uitlegging te geven die niet verenigbaar is met de bewoordingen ervan maar te beslissen dat die conclusie niet in overeenstemming is met artikel 744 Gerechtelijk Wetboek, houdt geen verband met de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, waarvan het de schending aanvoert; het middel is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Middel voert een omstandigheid aan die niet te wijten is aan het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen - Ontvankelijkheid

Wanneer het middel een omstandigheid aanklaagt die niet te wijten is aan het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen en waarover dat gerecht geen uitspraak vermocht te doen, is het cassatiemiddel niet tegen het bestreden arrest gericht en bijgevolg niet ontvankelijk. (1). (1) Zie Cass. 22 december 1999, AR P.99.1022.F, AC 1999, nr. 696.

6 juni 2018

P.2018.0515.F

AC nr. ...

DIEFSTAL EN AFPERSING

- Openvallen nalatenschap - Saisine erfgenamen - Begrip

Krachtens artikel 724, eerste lid, Burgerlijk Wetboek hebben de erfgenamen die daarvoor in aanmerking komen, het recht zich in de periode tussen het openvallen en het aanvaarden van de nalatenschap in het bezit te stellen van de goederen van de nalatenschap, deze voorlopig te beheren en er de vruchten van te innen onder voorbehoud van teruggave aan de erfgenamen aan wie ze toekomen; die saisine belet niet dat de erfgenaam die een zaak van de nalatenschap vóór de verdeling ervan bedrieglijk wegneemt en ze zodoende onttrekt aan de verdeling tussen de erfgenamen, het wanbedrijf van diefstal pleegt (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer 2010, 6de herwerkte uitgave, 306, nr. 387.

18 september 2018

P.2018.0132.N

AC nr. ...

DIEREN

- Verbod dieren te fokken door het kruisen van rassen - Wettelijke grondslag

Het principiële verbod dieren te fokken door het kruisen van verschillende rassen, geeft uitvoering aan artikel 10 Dierenwelzijnswet dat aan de Koning de mogelijkheid verleent om aan de kwekers bij het verhandelen van dieren voorwaarden op te leggen met het doel deze te beschermen en hun welzijn te verzekeren onder meer door preventie van ziekten welke onder meer kunnen worden veroorzaakt door toegepaste fokmethodes.

- Art. 19, § 3 KB 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren

- Art. 10 Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren

23 oktober 2018

P.2018.0536.N

AC nr. ...

ERFENISSEN

- Openvallen nalatenschap - Saisine erfgenamen - Begrip

Krachtens artikel 724, eerste lid, Burgerlijk Wetboek hebben de erfgenamen die daarvoor in aanmerking komen, het recht zich in de periode tussen het openvallen en het aanvaarden van de nalatenschap in het bezit te stellen van de goederen van de nalatenschap, deze voorlopig te beheren en er de vruchten van te innen onder voorbehoud van teruggave aan de erfgenamen aan wie ze toekomen; die saisine belet niet dat de erfgenaam die een zaak van de nalatenschap vóór de verdeling ervan bedrieglijk wegneemt en ze zodoende onttrekt aan de verdeling tussen de erfgenamen, het wanbedrijf van diefstal pleegt (1). (1) A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer 2010, 6de herwerkte uitgave, 306, nr. 387.

18 september 2018

P.2018.0132.N

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALLERLEI

Allerlei - Richtlijn 2006/126/EG betreffende het rijbewijs - Belgisch rijbewijs in België ingetrokken - Nieuw rijbewijs uitgereikt in een andere lidstaat - Erkenning in België

De artikelen 2, § 1, en 11, § 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs, verzetten zich ertegen dat een lidstaat, buiten een aan de houder van een door een andere lidstaat uitgereikt rijbewijs opgelegde verbodstermijn voor het opnieuw aanvragen van een rijbewijs en zelfs als is voldaan aan de voorwaarde van de normale verblijfplaats op het grondgebied van deze lidstaat, weigert de geldigheid van een door een andere lidstaat uitgereikt rijbewijs te erkennen wanneer een eerder rijbewijs van deze houder op het grondgebied van de eerste lidstaat is ingetrokken (1). (1) Zie concl. OM.

11 september 2018

P.2017.0839.N

AC nr. ...

PREJUDICIELE GESCHILLEN

Prejudiciële geschillen - Verplichting om de prejudiciële vraag te stellen - Strafzaken - Hof van Cassatie - Verzoek van een partij om een prejudiciële vraag te stellen - Niet ontvankelijk middel - Prejudiciële vraag houdt geen verband met de reden van niet ontvankelijkheid

Wanneer de prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie betrekking heeft op een middel dat niet ontvankelijk is om een reden die geen verband houdt met de tot staving van het verzoek tot verwijzing aangevoerde reden, is er geen grond om de door een partij gevorderde prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Jaarverslag van het Hof van Cassatie 1999, Brussel, Uitg. Belgisch Staatsblad, 2000, p. 105

6 juni 2018

P.2018.0515.F

AC nr. ...

VERDRAGSBEPALINGEN

Verdragsbepalingen - Beginselen - Administratieve beslissing - Hoorrecht - Draagwijdte - Controle door de nationale rechter

Het staat de nationale rechter om aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of de aantasting van het hoorrecht van aard is dat een andere beslissing zou zijn getroffen indien de betrokkene de gelegenheid had gekregen elementen ter rechtvaardiging van zijn standpunt aan te voeren; om een schending van het hoorrecht aan te tonen, dient de betrokkene dus aannemelijk te maken dat, indien hij was gehoord, een andere beslissing had kunnen genomen worden.

4 juli 2018

P.2018.0659.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Administratieve beslissing - Hoorrecht - Begrip - Doelstelling

Uit de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat in het Unierecht het recht om gehoord te worden integraal deel uitmaakt van het recht van verdediging dat een algemeen rechtsbeginsel van de Unie is; de regel beoogt te verzekeren dat de persoon die het voorwerp is van een administratieve beslissing vergissingen kan corrigeren en individuele omstandigheden kan laten gelden die van aard zijn de beslissing te beïnvloeden (1). (1) HvJ., 11 december 2014, R.D.P.C., 2015, p. 822.

4 juli 2018

P.2018.0659.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Beginselen - Handvest van de grondrechten - Artikel 41 - Recht om te worden gehoord - Toepassingsgebied

Artikel 41 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is niet van toepassing op de lidstaten maar enkel op de instellingen, organen en instanties van de Unie (1). (1) Cass. 16 maart 2016, AR P.16.0281.F, AC 2016, nr. 185.

- Art. 41 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007

6 juni 2018

P.2018.0515.F

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Sociaal procesrecht (bijzondere regels) - Artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek - Toepassingsgebied - Grenzen - Zelfstandige - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Weigering tot vrijstelling - Beroep

Artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de vordering die door een zelfstandige is ingesteld op grond van artikel 580, 1°, van dat wetboek, als schuldenaar van sociale bijdragen en niet als uitkeringsgerechtigde, tegen een beslissing van de commissie voor vrijstelling van bijdragen die hem een vrijstelling weigert met toepassing van artikel 17 Algemeen Reglement Sociaal Statuut Zelfstandigen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 179.

- Art. 17 KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

- Art. 2, 7° Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

- Art. 1017, tweede lid, 1° Gerechtelijk Wetboek

25 maart 2019

S.2017.0074.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Onderzoeksgerecht - Burgerlijke partij in het ongelijk gesteld - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Voorwerp

De rechtsplegingsvergoeding waartoe het onderzoeksgerecht de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij dient te veroordelen bij toepassing van artikel 128 Wetboek van Strafvordering en artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek is geen kost van de strafvordering, maar een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

- Art. 128 Wetboek van Strafvordering

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

11 september 2018

P.2018.0096.N

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Onderzoeksgerecht - Burgerlijke partij in het ongelijk gesteld - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering begroot op nul - Draagwijdte

Het onderzoeksgerecht dat de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij veroordeelt tot de kosten van de strafvordering die het tot op de datum van de uitspraak op nul euro bepaalt, spreekt zich ook uit over de verplichting voor die burgerlijke partij om die kosten te dragen die later kunnen worden bepaald zodat die burgerlijke partij belang heeft om tegen een dergelijke veroordeling hoger beroep aan te tekenen.

11 september 2018

P.2018.0096.N

AC nr. ...

GEZINSBIJSLAG

WERKNEMERS

Werknemers - Loon - Sociale bijdragen - Vrijstelling - Door de werkgever toegekende aanvullingen van de gezinsbijslag

Om te worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, moet de vergoeding de compensatie beogen van het verlies van de beroepsinkomsten of van de toename van de kosten ten gevolge van de verwezenlijking van een van de risico's die door de verschillende takken van de sociale zekerheid zijn gedekt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 178.

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- Art. 14, §§ 1 en 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

25 maart 2019

S.2017.0048.F

AC nr. ...

GRIFFIE - GRIFFIER

- Hoger beroep - Indiening verzoekschrift ter griffie - Niet betaling rolrecht - Niet voeging profiscoverklaring

Onder gelding van artikel 269.1, vijfde lid, van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten kon de inschrijving op de algemene rol bovendien slechts geschieden na voorlegging van een profisco verklaring, waarbij de niet-voorlegging op zich geen grond van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep, of een grond tot nietigverklaring van de akte van hoger beroep vormde, zodat de omstandigheid dat bij de indiening van het verzoekschrift tot hoger beroep het rolrecht niet wordt betaald of dat, onder gelding van artikel 269.1, vijfde lid, Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, bij het verzoekschrift geen profiscoverklaring is gevoegd, er niet aan in de weg staat dat het hoger beroep op datum van de indiening van het verzoekschrift is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 269.1, vijfde lid Wetboek registratierechten

5 oktober 2018

C.2018.0095.N

AC nr. ...

- Hoger beroep - Indiening verzoekschrift ter griffie - Betaling van het rolrecht en inschrijving op de algemene rol - Tijdstip

Uit de samenhang van de artikelen 1056, 2° Gerechtelijk Wetboek, 1060 Gerechtelijk Wetboek en 269.1, eerste, tweede en vijfde lid, van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten volgt dat het hoger beroep is ingesteld op de datum van de indiening van het verzoekschrift op de griffie en dat de betaling van het rolrecht en de inschrijving van de zaak op de algemene rol dient te gebeuren uiterlijk de dag vóór de datum van verschijning die in de akte is vermeld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 269.1, eerste, tweede en vijfde lid Wetboek registratierechten
- Artt. 1056, 2°, en 1060 Gerechtelijk Wetboek

5 oktober 2018

C.2018.0095.N

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Motivering van de vonnissen en arresten - Strafzaken - Conclusie - Bijkomende onderzoeksmaatregel - Vrijblijvend verzoek - Verplichting om te antwoorden

Wanneer een beklagde verzoekt om een bijkomende onderzoeksmaatregel te verrichten zo de rechtbank dit passend acht, gedraagt hij zich naar het oordeel van de rechter en antwoordt deze daarop door in de zaak uitspraak te doen zonder tot die maatregel over te gaan.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

20 juni 2018

P.2018.0260.F

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Verplichting tot motivering van de vonnissen en arresten

De door artikel 149 van de Grondwet vereiste redengeving van de vonnissen en arresten moet het Hof in staat stellen de wettigheid van de bestreden beslissing en niet de regelmatigheid van de redengeving van die beslissing te toetsen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF

- Cassatieberoep - Strafzaken - Conclusie van het openbaar ministerie - Noot in antwoord op conclusie van openbaar ministerie - Formuleren van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

De eiser in cassatie vermag in een in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie neergelegde noot niet te verzoeken een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen wanneer hij dat reeds had kunnen aanvoeren in zijn regelmatig neergelegde memorie (1). (1) Cass. 1 april 2014, AR P.12.1334.N, AC 2014, nr. 252.

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989
- Art. 1107 Gerechtelijk Wetboek

26 juni 2018

P.2018.0347.N

AC nr. ...

- Arresten - Wettigheidstoezicht door het Hof van Cassatie

Het Hof van Cassatie is niet bevoegd om de wettigheid van de arresten van het Grondwettelijk Hof te onderzoeken.

2 oktober 2018

P.2018.0691.N

AC nr. ...

HANDELSPAPIER

- Brief ten aanzien van een handelaar - Gebrek aan protest - Beoordeling door de rechter

Krachtens artikel 25, eerste lid, Wetboek van Koophandel, kan de rechter inzake handelsverrichtingen uit het gebrek aan protest van een brief ten aanzien van een handelaar het feitelijke vermoeden putten en het bewijs erin vinden dat de handelaar de inhoud van die brief aanvaardt, waarbij de rechter zulks beoordeelt naargelang van de feitelijke omstandigheden van het geval.

- Art. 25, eerste lid Wetboek van Koophandel

5 oktober 2018

C.2017.0584.N

AC nr. ...

HANDELSPRAKTIJK

- Verkoop buiten de onderneming - Consument - Overeenkomst - Verzakingsbeding - Aard

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt kennelijk dat artikel 88 Handelspraktijkenwet 1991, dat de artikelen 4 en 5 Richtlijn 85/577/EEG omzet in het Belgische recht en zoveel mogelijk in het licht van de bewoordingen en de doelstelling van die richtlijn moet worden uitgelegd, een dwingende bepaling is ten gunste van de consument, zodat deze, nadat een geschil is ontstaan, uitdrukkelijk of stilzwijgend en met kennis van zaken afstand kan doen van zijn recht om zich te beroepen op de nietigheid van een buiten de verkooppunten gesloten overeenkomst op de grond dat hij niet over zijn verzakingsrecht is voorgelicht in de wettelijke bewoordingen.

- Art. 88 Wet 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument
- Artt. 4 en 5 Richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkooppunten

5 oktober 2018

C.2017.0594.N

AC nr. ...

HELING

- Misdrijf van witwassen - Vermogensvoordelen uit een fiscaal misdrijf tot voorwerp - Schuld van anderen dan de dader, de mededader of de medeplichtige aan het fiscaal misdrijf - Beoordeling

Uit de bepalingen en de wetsgeschiedenis van artikel 505, eerste lid, 2° en 4°, en derde lid Strafwetboek volgt dat indien het door artikel 505, eerste lid, 2° of 4°, Strafwetboek bedoelde witwasmisdrijf vermogensvoordelen uit een fiscaal misdrijf tot voorwerp heeft, derden, dit wil zeggen anderen dan de dader, de mededader of de medeplichtige aan dat fiscaal basismisdrijf, zich slechts aan deze witwasmisdrijven kunnen schuldig maken indien dat fiscaal basismisdrijf te kwalificeren is als ernstige fiscale fraude; de toepasselijkheid van artikel 505, derde lid, Strafwetboek vereist niet dat de met het fiscale basismisdrijf geviseerde fiscale fraude ook georganiseerd is, ook al kan het georganiseerd karakter van de fraude een indicatie zijn voor de ernst ervan.

9 oktober 2018

P.2018.0873.N

AC nr. ...

- Vermogensvoordelen als voorwerp van misdrijf van witwassen - Zaken niet aangetroffen in het vermogen van de veroordeelde - Raming van de geldwaarde door de rechter - Verplichte verbeurdverklaring ten aanzien van alle deelnemers

Uit de samenhang van de bepalingen van de artikelen 42, 3°, 505, eerste lid, 2°, en zevende lid Strafwetboek volgt dat de vermogensvoordelen die meerdere beklaagden ontvangen, kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen als voorwerp van het eerste witwasmisdrijf moeten verbeurdverklaard worden ten aanzien van alle deelnemers; worden die zaken niet aangetroffen in het vermogen van de veroordeelde dan gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verplichte verbeurdverklaring betrekking op een geldbedrag waarbij dat geldbedrag dat elke veroordeelde deelnemer moet dragen, verplicht zo gematigd wordt dat het in verhouding staat tot de mate waarin hij bij het witwasmisdrijf betrokken was en de rechter onaantastbaar oordeelt aan de hand van de gegevens van het strafdossier over de mate van betrokkenheid van de veroordeelde bij dat witwasmisdrijf.

9 oktober 2018

P.2018.0218.N

AC nr. ...

HEROPENING VAN DE RECHTSPLEGING

- Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging betreffende de herstellvordering

Wanneer het Europees Hof voor de Rechten van de Mens akte neemt van de eenzijdige verklaring van de Belgische regering inhoudende erkenning van schending van het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, kan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ambtshalve de heropening van de rechtspleging vragen die betrekking heeft op de beslissing over de vordering van de herstellvorderende overheden inzake ruimtelijke ordening aangezien die onder het begrip strafvordering valt in de zin van artikel 442bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC 2008, nr. 214.

- Artt. 442bis en 442ter, 3° Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

- Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging

Wanneer uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de vastgestelde schending van het Verdrag het gevolg is van procedurefouten of -tekortkomingen die dermate ernstig zijn dat er ernstige twijfel bestaat over de uitkomst van de bestreden rechtspleging, beveelt het Hof van Cassatie, ingevolge artikel 442quinquies, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, de heropening van de rechtspleging voor zover de veroordeelde partij ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden die slecht door een heropening kunnen worden hersteld (1). (1) Cass. 11 december 2003, AR P.13.1150.F, AR P.13.1151.F, AR P.13.1152.F, AR P.13.1153.F, AC 2013, nr. 676 met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2013, nr. 676.

- Art. 442quinquies, eerste lid Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

ALLERLEI

Allerlei - Internering - Beoordeling geestestoestand beschuldigde - Relevant tijdstip - Bepaling

Uit artikel 9, § 1, Interneringswet volgt dat het ogenblik van de beslissing over de schuld van de beschuldigde het relevante tijdstip is om zijn geestestoestand in de zin van die bepaling te beoordelen; niets belet het hof van assisen echter de geestestoestand van de beschuldigde ten tijde van de gepleegde feiten te betrekken bij de beoordeling van zijn geestestoestand op het ogenblik van de beslissing over zijn schuld.

26 juni 2018

P.2018.0433.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Hoger beroep - Indiening verzoekschrift ter griffie - Niet betaling rolrecht - Niet voeging profiscoverklaring

Onder gelding van artikel 269.1, vijfde lid, van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten kon de inschrijving op de algemene rol bovendien slechts geschieden na voorlegging van een profisco verklaring, waarbij de niet-voorlegging op zich geen grond van niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep, of een grond tot nietigverklaring van de akte van hoger beroep vormde, zodat de omstandigheid dat bij de indiening van het verzoekschrift tot hoger beroep het rolrecht niet wordt betaald of dat, onder gelding van artikel 269.1, vijfde lid, Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, bij het verzoekschrift geen profiscoverklaring is gevoegd, er niet aan in de weg staat dat het hoger beroep op datum van de indiening van het verzoekschrift is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 269.1, vijfde lid Wetboek registratierechten

5 oktober 2018

C.2018.0095.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Hoger beroep bij verzoekschrift - Datum van het instellen van het hoger beroep - Beoordeling

Uit de samenhang van de artikelen 1056, 2° Gerechtelijk Wetboek, 1060 Gerechtelijk Wetboek en 269.1, eerste, tweede en vijfde lid, van het Wetboek van 30 november 1939 der registratie-, hypotheek- en griffierechten volgt dat het hoger beroep is ingesteld op de datum van de indiening van het verzoekschrift op de griffie en dat de betaling van het rolrecht en de inschrijving van de zaak op de algemene rol dient te gebeuren uiterlijk de dag vóór de datum van verschijning die in de akte is vermeld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 269.1, eerste, tweede en vijfde lid Wetboek registratierechten

- Artt. 1056, 2°, en 1060 Gerechtelijk Wetboek

5 oktober 2018

C.2018.0095.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Hoger beroep - Indiening verzoekschrift ter griffie - Onregelmatigheid

Uit de artikelen 861 en 1057, eerste lid, Gerechtelijk wetboek volgt dat de rechter een verzoekschrift tot hoger beroep dat geen melding maakt van de plaats, dag en uur van verschijning, in voorkomend geval nietig kan verklaren wanneer hij vaststelt dat deze onregelmatigheid de belangen van de gedaagde in hoger beroep heeft geschaad, maar dat zolang het verzoekschrift niet nietig is verklaard, deze onregelmatigheid niet eraan in de weg staat dat het hoger beroep, door de neerlegging van het verzoekschrift ter griffie, is ingesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 861 en 1057, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

5 oktober 2018

C.2018.0095.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)***Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grief - Begrip - Grief bestaande in de herneming van een in eerste aanleg gevoerd verweer - Gevolg - Informatieplicht van de rechter***

Uit artikel 210, eerste lid, Wetboek van Strafvordering en zijn wetsgeschiedenis volgt dat de herneming voor de appelrechters van een in eerste aanleg gevoerd verweer geen nauwkeurig bepaalde grief vormt in de zin van deze bepaling wat als gevolg heeft dat de appelrechters niet gehouden zijn een dergelijk hernomen verweer te beantwoorden; geen enkele wetsbepaling verplicht de appelrechters de partijen bij de behandeling van de zaak op deze bepaling en haar gevolgen te wijzen.

- Art. 210, eerste lid Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0578.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Openbaar ministerie bij het appelgerecht - Verplichting de grieven kenbaar te maken - Grieven opgenomen in het betekeningsexploot - Termijn van betekening en neerlegging

Uit de tekst van de artikelen 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering, hun wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en hun onderling verband volgt dat indien het openbaar ministerie bij het appelgerecht zijn grieven opneemt in het exploot waarbij het zijn hoger beroep betekent aan de beklaagde, aan de verplichting de grieven tijdig kenbaar te maken is voldaan indien het exploot met de grieven wordt betekend binnen veertig dagen na het beroepen vonnis en het exploot binnen die termijn wordt neergelegd ter griffie van het appelgerecht en dit op straffe van verval van het hoger beroep (1). (1) Cass. 23 oktober 2018, AR P.18.0599.N, AC 2018, nr. 579.

- Artt. 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering

23 oktober 2018

P.2018.0577.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen - Instellen van rechtsmiddelen - Voorwaarden - Draagwijdte

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, belet de lidstaten niet om het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk te maken van voorwaarden, voor zover die voorwaarden een wettig doel dienen en er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde voorwaarden en het nagestreefde doel; die voorwaarden mogen niet ertoe leiden dat het recht op het instellen van het rechtsmiddel in de kern wordt aangetast en bij hun toepassing mag de rechter niet overdreven formalistisch zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden (1). (1) EHRM, 26 juli 2007, Walchili t. Frankrijk; EHRM, 13 februari 2001, Krombach t. Frankrijk; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW; Cass. 11 september 2018, AR P.18.0366.N, AC 2018, nr. 461; E. VAN DOOREN en M. ROZIE, "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", NC 2016, 122-123, nr. 16-17; R. VERSTRAETEN, A. BAILLIEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in F. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Themis Vormingsonderdeel 97, Brugge, die Keure, 2016, 171-172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0044.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievensformulier - Draagwijdte - Identiteit, hoedanigheid en proceshoedanigheid van de appellant of zijn raadsman

Uit de tekst van artikel 204 Wetboek van Strafvordering en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de wetgever door het invoeren van de verplichting om de tegen het in eerste aanleg gewezen vonnis geformuleerde grieven nauwkeurig te bepalen, een doelmatiger behandeling van de strafzaken in hoger beroep beoogt en in het bijzonder nutteloze werklast en kosten wil vermijden door niet langer niet-betwiste beslissingen aan de appelrechter voor te leggen, zodat de appellant gedwongen wordt na te denken over de wenselijkheid en de gevolgen van het instellen van het hoger beroep en de geïntimeerde dadelijk kan uitmaken welke beslissingen van het eerste vonnis worden betwist en waarover hij in hoger beroep verweer zal moeten voeren; het zijn de door de appellant in het verzoekschrift of in het grievenformulier opgegeven of aangeduide grieven die de rechtsmacht bepalen van de appelrechter maar de zekerheid die moet bestaan over het gegeven dat de in het door artikel 204 Wetboek van Strafvordering bedoelde geschrift vermelde nauwkeurige grieven uitgaan van de appellant of zijn raadsman, gelet op de rechtsgevolgen welke die grieven hebben, vereist niet dat de identiteit, de hoedanigheid en de proceshoedanigheid van de appellant of zijn raadsman nauwkeurig in het grievenformulier zijn vermeld of dat dit formulier de hoedanigheid vermeldt van degene die het ondertekent; die zekerheid kan ook worden bereikt wanneer de rechter die identiteit en die hoedanigheden met zekerheid kan afleiden uit andere processtukken zoals het uittreksel van de akte van hoger beroep van de appellant (1). (1) Zie: Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

11 september 2018

P.2018.0044.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievensformulier - Hoger beroep door openbaar ministerie met verwijzing naar eerder hoger beroep door beklagde - Daaropvolgende afstand van grieven door beklagde in hoger beroep - Gevolgen voor het hoger beroep van het openbaar ministerie

Een appellant kan, zoals hij overeenkomstig artikel 207 Wetboek van Strafvordering afstand kan doen van zijn hoger beroep, onder dezelfde voorwaarden afstand doen van zijn grieven; die afstand geldt evenwel enkel voor de appellant zelf en heeft niet tot gevolg dat ook het openbaar ministerie, dat zich die grieven heeft eigen gemaakt, afstand zou doen van die grieven.

18 september 2018

P.2018.0369.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Saisine van de appelrechter - Hoger beroep van het openbaar ministerie wat schuld en bestraffing betreft - Vervallenverklaring van het hoger beroep van de beklagde

De vervallenverklaring van het hoger beroep van de beklagde is zonder invloed op de saisine van de appelrechters wanneer ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie de appelrechters zowel de schuld van de beklagde als de hem opgelegde bestraffing opnieuw beoordelen.

- Artt. 203, 204 en 210 Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0578.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Valsheid in geschriften - Document bedoeld in de ZIV-Wet - Behandeling door het hof van beroep - Samenstelling van de zetel

Wanneer een telastlegging wegens valsheid betrekking heeft op een document dat de terugbetaling toelaat van in de ZIV-Wet bedoelde geneeskundige verstrekkingen, moet de kamer van het hof van beroep die uitspraak doet over de strafvordering, samengesteld zijn uit twee raadsheren in het hof van beroep en uit één raadsheer in het arbeidshof (1). (1) Zie: Cass. 20 december 2016, AR P.15.1538.N, AC 2016, nr. 738.

- Art. 73bis Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen
- Art. 232, 1°, a) Wet 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- Art. 101, § 1, tweede lid, en § 2, derde lid Gerechtelijk Wetboek

11 september 2018

P.2017.1311.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Openbaar ministerie bij het appelgerecht - Verplichting de grieven kenbaar te maken - Grieven opgenomen in het betekeningsexploit - Termijn van betekening en neerlegging

Uit de tekst van de artikelen 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering, hun wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en hun onderling verband volgt dat indien het openbaar ministerie bij het appelgerecht zijn grieven opneemt in het exploit waarbij het zijn hoger beroep betekent aan de beklaagde, aan de verplichting de grieven tijdig kenbaar te maken is voldaan indien het exploit met de grieven wordt betekend binnen veertig dagen na het beroepen vonnis en het exploit binnen die termijn wordt neergelegd ter griffie van het appelgerecht en dit op straffe van verval van het hoger beroep (1). (1) Cass. 23 oktober 2018, AR P.18.0577.N, AC 2018, nr. 578.

- Artt. 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering

23 oktober 2018

P.2018.0599.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Openbaar ministerie bij het appelgerecht - Verplichting de grieven kenbaar te maken - Grieven opgenomen in het betekeningsexploit - Afwijkende termijn van betekening en neerlegging - Verenigbaarheid met artikel 6 EVRM

De omstandigheid dat het openbaar ministerie bij het appelgerecht over een termijn van veertig dagen beschikt om het betekeningsexploit met de grieven neer te leggen, daar waar een beklaagde slechts beschikt over een termijn van dertig dagen, is niet strijdig met artikel 6 EVRM.

- Artt. 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering
- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0599.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift met grieven - Grieven - Nauwkeurighedsvereiste

De grieven zijn nauwkeurig bepaald in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering wanneer de rechter en de partijen met zekerheid de beslissing of de beslissingen van het beroepen vonnis kunnen aanwijzen waarvan de eiser in hoger beroep hervorming vraagt, met andere woorden wanneer daardoor de mate kan worden bepaald waarin de zaak bij de appelrechter aanhangig is gemaakt; artikel 204 Wetboek van Strafvordering ontzegt de beklaagde het recht niet om de burgerrechtelijke beschikkingen die op hemzelf betrekking hebben in hun geheel aan te vechten (1). (1) Cass. 27 september 2017, AR P.17.0257.F, AC 2017, nr. 502, met concl. OM in Pas. 2017, nr. 502.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

6 juni 2018

P.2018.0324.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grief

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appelland van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt.

18 september 2018

P.2018.0369.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Burgerlijke partij in het ongelijk gesteld - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering begroot op nul - Draagwijdte

Het onderzoeksgerecht dat de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij veroordeelt tot de kosten van de strafvordering die het tot op de datum van de uitspraak op nul euro bepaalt, spreekt zich ook uit over de verplichting voor die burgerlijke partij om die kosten te dragen die later kunnen worden bepaald zodat die burgerlijke partij belang heeft om tegen een dergelijke veroordeling hoger beroep aan te tekenen.

11 september 2018

P.2018.0096.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievensformulier - Grief enkel gericht tegen de beslissingen betreffende de bestraffing - Draagwijdte

Indien een appelland in zijn verzoekschrift of grievenformulier als grief niet de schuldigverklaring opgeeft, maar enkel de beslissingen betreffende de bestraffing, dan volgt daaruit dat hij geen hervorming beoogt van de met het beroepen vonnis genomen beslissing over de schuldigverklaring, dit wel zeggen de vaststelling dat het plegen van een feit beantwoordt aan de wettelijke delictsomschrijving en de afwezigheid van gronden van rechtvaardiging, schulditsluiting of toerekeningsvatbaarheid, tenzij dat uit zijn verzoekschrift of grievenformulier duidelijk blijkt dat hij een of meerdere van die deelaspecten van de schuldigverklaring wel bekritiseert en hervormd wil zien.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

11 september 2018

P.2018.0366.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Bepaling van de saisine van de appelrechter - Aanvoeren van ambtshalve middelen

De saisine van de appelrechter wordt in de eerste plaats bepaald door de verklaring van hoger beroep als bedoeld door artikel 203 Wetboek van Strafvordering en wordt binnen de grenzen van die verklaring verder bepaald door de nauwkeurige grieven, zoals bedoeld door artikel 204 Wetboek van Strafvordering, die de appelland aanvoert; de appelrechter kan slechts binnen zijn aldus begrensde saisine ambtshalve middelen aanvoeren als bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

- Artt. 203, 204 en 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering

11 september 2018

P.2018.0366.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Algemeen - Instellen van rechtsmiddelen - Voorwaarden - Draagwijdte

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, belet de lidstaten niet om het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk te maken van voorwaarden, voor zover die voorwaarden een wettig doel dienen en er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde voorwaarden en het nagestreefde doel; die voorwaarden mogen niet ertoe leiden dat het recht op het instellen van het rechtsmiddel in de kern wordt aangetast en bij hun toepassing mag de rechter niet overdreven formalistisch zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden (1). (1) EHRM, 26 juli 2007, Walchili t. Frankrijk ; EHRM, 13 februari 2001, Krombach t. Frankrijk; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW; Cass. 11 september 2018, AR P.18.0044.N, AC 2018, nr. 457; E. VAN DOOREN en M. ROZIE, "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", NC 2016, 122-123, nr. 16-17; R. VERSTRAETEN, A. BAILLIEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in F. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Themis Vormingsonderdeel 97, Brugge, die Keure, 2016, 171-172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0366.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift met grieven - Grieven

Een grief in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing in het verzoekschrift in hoger beroep van een bepaalde beslissing van het beroepen vonnis waarvan de eiser in hoger beroep de hervorming door de appelrechter vraagt; niet vereist is dat de eiser in hoger beroep in het verzoekschrift of het grievenformulier de redenen opgeeft van zijn hoger beroep, noch de middelen die hij wenst aan te voeren om de hervorming van de in de grief bedoelde beslissing te verkrijgen (1). (1) Cass. 27 september 2017, AR P.17.0257.F, AC 2017, nr. 502, met concl. OM in Pas. 2017, nr. 502.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

6 juni 2018

P.2018.0324.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievenformulier - Hoger beroep door openbaar ministerie met verwijzing naar eerder hoger beroep door beklagde

Indien het openbaar ministerie in zijn grievenformulier verwijst naar het door de beklagde ingestelde hoger beroep en ingediende grievenformulier en aangeeft dit hoger beroep te volgen, dan geeft het te kennen dat het binnen de perken van zijn hoger beroep tegen het beroepen vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklagde; aldus maakt het openbaar ministerie zich die grieven eigen binnen de perken van zijn hoger beroep.

18 september 2018

P.2018.0369.N

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Aanslag en inkohiering - Niet-ingekohierde echtgenoot - Bezwaar - Voorwaarde - Te zijnen laste invorderbare aanslag

De feitelijk uit de echt gescheiden echtgenoot van de persoon die een aanslag verschuldigd is die betrekking heeft op de inkomsten van laatstgenoemde, kan een administratief beroep instellen tegen die aanslag wanneer die te zijnen laste kan worden ingevorderd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 129.

- Art. 366, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

28 februari 2019

F.2017.0121.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Subsidiaire aanslag - Voorwaarden - Echtgenoten - Gemeenschappelijke aanslag

Een subsidiaire aanslag kan gevestigd worden ten laste van de persoon die de oorspronkelijke, inmiddels vernietigde aanslag verschuldigd is, en van zijn echtgenoot als de oorspronkelijke aanslag, om regelmatig te zijn, ook in naam van de beide echtgenoten diende te worden gevestigd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 129; zie Cass., 6 februari 1962, Pas., 1962, I, p. 644; Cass., 15 juni 1972, Pas., 1972, I, p. 947.

- Artt. 356 en 357 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

28 februari 2019

F.2017.0121.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Subsidiaire aanslag - Voorwaarden - Beslissing van de directeur - Vernietiging

Artikel 356, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 is van toepassing in alle gevallen waarin de rechter uitspraak moet doen over een geschil inzake inkomstenbelastingen, gevat op grond van artikel 569, eerste lid, 32°, van het Gerechtelijk Wetboek nadat een beslissing over het administratief beroep bedoeld in de artikelen 1385decies en 1385undecies van dat wetboek is tussengekomen; de omstandigheid dat de rechter die uitspraak doet over dat geschil de administratieve beslissing vernietigt, heeft geen invloed op de toepassing van die bepaling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 128.

- Art. 356, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

28 februari 2019

F.2017.0057.F

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Bezwaar - Beslissing van de directeur - Geen beslissing - Subsidiaire aanslag - Onmogelijkheid - Gevolgen - Redelijke termijn - Beginsel van behoorlijk bestuur

Als artikel 356 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 niet toepasselijk is omdat er geen beslissing over het administratief beroep bedoeld in de artikelen 1385decies en 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek is genomen, volgt daaruit niet dat door het ontbreken van een administratieve beslissing binnen de termijn van zes of negen maanden, als bepaald bij voornoemd artikel 1385undecies, de redelijke termijn is overschreden en, derhalve, de beginselen van behoorlijk bestuur zijn miskend (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 128.

- Art. 356 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

- Artt. 1385decies en 1385undecies Gerechtelijk Wetboek

28 februari 2019

F.2017.0057.F

AC nr. ...

JEUGDBESCHERMING

- Jeugdbeschermingswet - Artikel 52bis - Duur van de voorbereidende rechtspleging - Termijn - Aard

De in artikel 52bis Jeugdbeschermingwet bepaalde termijn van zes maanden is een ordetermijn; aan de enkele overschrijding ervan is geen sanctie verbonden.

- Art. 52bis Wet 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

11 september 2018

P.2018.0500.N

AC nr. ...

- Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf overschreven feit heeft gepleegd - Uithandengeving - Uithandengeving beslist in eerste aanleg met voorlopige tenuitvoerlegging - Hoger beroep - Nietigverklaring van het beroepen vonnis - Uithandengeving beslist door de appelrechter - Gevolg voor de saisine van de onderzoeksrechter

Wanneer de jeugdrechter in hoger beroep het vonnis van de jeugdrechtbank nietig verklaart dat de uithandengeving van een minderjarige had bevolen met voorlopige tenuitvoerlegging en hij, bij wege van nieuwe beschikkingen, op zijn beurt de uithandengeving beveelt, vervangt de beslissing van de appelrechter de nietigverklarde beslissing in eerste aanleg; bijgevolg blijft de zaak aanhangig bij de onderzoeksrechter bij wie de zaak ingevolge het vonnis van uithandengeving aanhangig was gemaakt, zelfs bij ontstentenis van een nieuwe vordering van het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing) (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 362.

- Art. 57bis Wet 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

6 juni 2018

P.2018.0562.F

AC nr. ...

- Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf overschreven feit heeft gepleegd - Uithandengeving - Uithandengeving beslist in eerste aanleg met voorlopige tenuitvoerlegging - Hoger beroep - Nietigverklaring van het beroepen vonnis - Uithandengeving beslist door de appelrechter - Gevolg voor de saisine van de onderzoeksrechter

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0562.F

AC nr. ...

KOOP

- Ontbindende voorwaarde - Ontbinding - Terrugave van het verkochte goed - Verplichting

Uit artikel 1183, eerste lid en tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat als de aan een verkoop gekoppelde ontbindende voorwaarde vervuld is, de koper verplicht is het verkochte goed terug te geven en de verkoper bijgevolg vanaf dat tijdstip aanspraak kan maken op het genot ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 150.

- Art. 1183, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

11 maart 2019

C.2017.0698.F

AC nr. ...

LEVENSONDERHOUD

- Onder bloedverwanten in de opgaande en in de nederdalende lijn - Respectieve mogelijkheden - Vermogen van de schuldenaar - Schatting

Uit de artikelen 205, 207 en 208 Burgerlijk Wetboek volgt niet dat de rechter het juiste bedrag van het vermogen van elke onderhoudsschuldenaar van dezelfde graad moet preciseren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 177.

25 maart 2019

C.2017.0469.F

AC nr. ...

- Onder bloedverwanten in de opgaande en in de nederdalende lijn - Behoeftte van de schuldeiser - Vermogen van de schuldenaar - Concreet getoetste respectieve mogelijkheden - Proportionaliteit

Artikel 208 Burgerlijk Wetboek bepaalt dat levensonderhoud slechts wordt toegestaan naar verhouding van de behoeften van hem die het vordert en van het vermogen van hem die het verschuldigd is; de respectieve mogelijkheden van de onderhoudsschuldenaar en -schuldeiser worden met name concreet getoetst aan de leeftijd, het inkomen en de levensomstandigheden van de betrokkenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 177.

25 maart 2019

C.2017.0469.F

AC nr. ...

- Onder bloedverwanten in de opgaande en in de nederdalende lijn - Verschillende onderhoudsschuldenaars - Schuldaansprakelijkheid

Als er verschillende solvabele onderhoudsschuldenaars van dezelfde graad zijn, mag de schuldeiser van elk van hen slechts hun eigen aandeel opeisen, rekening houdend met het onderhoudsgeld dat de andere wettelijke schuldenaars vermogen te betalen ongeacht zij al dan niet bij de zaak betrokken zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 177.

25 maart 2019

C.2017.0469.F

AC nr. ...

- Onder bloedverwanten in de opgaande en in de nederdalende lijn - Staat van behoefte - Begrip - Referentiecriterium - Vergelijkingspunten - Niet beperkt tot het "bestaansminimum"

De staat van behoefte van de onderhoudsschuldeiser in de zin van de artikelen 205, 206 en 208 Burgerlijk Wetboek, die alle elementaire behoeften van het leven omvat zoals voeding, huisvesting, verwarming, kledij en medische kosten, moet relatief en concreet worden beoordeeld rekening houdend met de normale levensomstandigheden van de schuldeiser gelet op zijn opvoeding, sociale situatie en leeftijd; het middel dat overweegt dat de onderhoudsplicht van de voornoemde artikelen van het Burgerlijk Wetboek strikt beperkt is tot het bedrag dat de schuldeiser in staat stelt de elementaire levensbehoeften dank zij een bestaansminimum te voldoen, faalt naar recht.

25 maart 2019

C.2017.0469.F

AC nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)

- Vreemdeling - Bevel om het grondgebied te verlaten - Verwijdering - Beroep - Ernstige ziekte - Risico dat de gezondheidstoestand op ernstige en onomkeerbare wijze verslechtert - Maatschappelijke dienstverlening

Artikel 57, § 2, eerste lid, 1° OCMW-wet, uitgelegd overeenkomstig de artikelen 5, 13 en 14, lid 1, sub b van de richtlijn 2008/115/EG is niet van toepassing op een derdelander van de Europese Unie die aan een ernstige ziekte lijdt en die een beroep instelt tegen een beslissing die gebiedt het grondgebied te verlaten, wanneer de uitvoering van die beslissing voor hem een ernstig risico inhoudt dat zijn gezondheidstoestand op ernstige en onomkeerbare wijze verslechtert (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 180.

- Artt. 1, eerste lid, en 57, § 2, eerste lid, 1° Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

25 maart 2019

S.2018.0022.F

AC nr. ...

MACHTEN

RECHTERLIJKE MACHT

Rechterlijke macht - Stedenbouw - Misdrijf - Vordering tot herstel van plaats in de vorige staat - Beoordeling door de rechter

De rechterlijke macht is bevoegd om inzake stedenbouw te onderzoeken of de keuze door de gemachtigd ambtenaar voor het herstel van de plaats in de vorige staat of voor een bepaalde herstelmaatregel, enkel een goede ruimtelijke ordening beoogde; het staat aan de rechter om, in het kader van het wettigheidstoezicht, een vordering niet in te willigen die een kennelijk onredelijk karakter zou hebben of zou steunen op redenen die met die doelstelling geen verband houden (1). (1) Zie Cass. 25 november 2014, AR P.14.1715.N, AC 2014, nr. 723.

- Art. D.VII.13 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ontwikkeling

6 juni 2018

P.2018.0314.F

AC nr. ...

UITVOERENDE MACHT

Uitvoerende macht - Bestuurshandeling - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Motivering

Het arrest voldoet aan de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen wanneer het zich in zijn vermeldingen niet ertoe beperkt te vereisen dat de motivering van de beslissing van de commissie voor vrijstelling van bijdragen de bestemming in staat moet stellen de reden van de litigieuze beslissing te begrijpen maar tevens overweegt dat ze betrekking moet hebben op de beslissing en volstaan om deze te verantwoorden, en nagaat of die voorwaarden vervuld zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 179.

- Artt. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

25 maart 2019

S.2017.0074.F

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Algemeen - Sociaal strafrecht - Werkgever

In het sociaal strafrecht is de werkgever de natuurlijke of rechtspersoon die met de werknemer is verbonden door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, hetzij op grond van een arbeids- of andere overeenkomst, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband; gelet op het beginsel van de autonomie van het strafrecht moet de vraag of een persoon die de hoedanigheid van werkgever heeft door de rechter niet zozeer worden beantwoord aan de hand van de juridische kwalificaties in het arbeids- of sociaalzekerheidsrecht, maar wel op grond van de feitelijke context.

4 september 2018

P.2017.1273.N

AC nr. ...

DEELNEMING

Deelneming - Oplichting

Om als mededader schuldig te zijn aan het misdrijf oplichting, zijn vereist een door artikel 66 Strafwetboek bepaalde vorm van medewerking, de kennis dat die medewerking een bepaalde oplichting betreft en het opzet om zijn medewerking aan de oplichting te verlenen; die kennis moet alle omstandigheden betreffen die van het feit een strafbaar feit maken zodat het derhalve niet vereist is dat de mededader van de oplichting wordt veroordeeld wegens deelneming aan de eventuele misdrijven die de voor de oplichting aangewende listige kunstgrepen opleveren (1). (1) Zie Cass. 25 september 2001, AR P.01.1091.N, AC 2001, nr. 494.

18 september 2018

P.2017.1138.N

AC nr. ...

RECHTVAARDIGING EN VERSCHONING

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onoverwinnelijke rechtsdwaling ingevolge de houding van de overheid - Beoordeling door de rechter - Criterium

De rechter kan, bij de beoordeling of de houding van een overheid een beklagde onoverwinnelijk heeft doen dwalen over de draagwijdte van een bestuurlijke beslissing, in aanmerking nemen dat die overheid niet de bevoegde instantie is op dat vlak.

2 oktober 2018

P.2017.0854.N

AC nr. ...

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onoverwinnelijke rechtsdwaling ingevolge het advies of stilzitten van een geschikt geacht persoon - Beoordeling door de rechter - Criteria

Bij de beoordeling of het advies of het stilzitten van een geschikt geacht persoon zoals een notaris een beklagde onoverwinnelijk heeft doen dwalen, mag de rechter de geloofwaardigheid van de verklaringen welke die geschikte persoon daarover naderhand heeft afgelegd betrekken, evenals de omstandigheden die hebben geleid tot dit advies of dit stilzitten, aangezien zij een licht werpen op de waarde van dit advies of dit stilzitten (1). (1) Zie: Cass. 19 mei 1987, AR 964, AC 1986-1987, nr. 554.

2 oktober 2018

P.2017.0854.N

AC nr. ...

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Onoverwinnelijke rechtsdwaling

Een rechtsdwaling over de strafbaarheid van een handeling is slechts dan onoverwinnelijk indien uit de concrete elementen van de zaak kan worden afgeleid dat elk normaal, voorzichtig en redelijk persoon in dezelfde omstandigheden ook zou hebben gedwaald (1). (1) Zie: Cass. 6 oktober 1952, AC 1953, 35.

2 oktober 2018

P.2017.0854.N

AC nr. ...

TOEREKENBAARHEID

Toerekenbaarheid - Allerlei - Misdrijf van witwassen - Vermogensvoordelen uit een fiscaal misdrijf tot voorwerp - Schuld van anderen dan de dader, de mededader of de medeplichtige aan het fiscaal misdrijf - Beoordeling

Uit de bepalingen en de wetsgeschiedenis van artikel 505, eerste lid, 2° en 4°, en derde lid Strafwetboek volgt dat indien het door artikel 505, eerste lid, 2° of 4°, Strafwetboek bedoelde witwasmisdrijf vermogensvoordelen uit een fiscaal misdrijf tot voorwerp heeft, derden, dit wil zeggen anderen dan de dader, de mededader of de medeplichtige aan dat fiscaal basismisdrijf, zich slechts aan deze witwasmisdrijven kunnen schuldig maken indien dat fiscaal basismisdrijf te kwalificeren is als ernstige fiscale fraude; de toepasselijkheid van artikel 505, derde lid, Strafwetboek vereist niet dat de met het fiscale basismisdrijf geveerde fiscale fraude ook georganiseerd is, ook al kan het georganiseerd karakter van de fraude een indicatie zijn voor de ernst ervan.

9 oktober 2018

P.2018.0873.N

AC nr. ...

MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN (BEHOUD VAN)

- Herstelvordering - Aard - Gevolg - Instellen voor de burgerlijke rechter

Uit de aard van de herstellvordering volgt dat deze door de daartoe door de wet aangewezen ambtenaren, aan wie de wet de behartiging van het algemeen belang en het herstel van de verstoorde rechtsorde opdraagt, kan worden ingesteld voor de burgerlijke rechter, ook al voorziet het Monumentendecreet niet uitdrukkelijk in deze mogelijkheid.

- Art. 15, § 1, eerste lid Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

14 september 2018

C.2017.0579.N

AC nr. ...

- Herstelvordering - Oogmerk - Aard

Als bijzondere vorm van vergoeding of teruggave zoals bedoeld in artikel 44 Strafwetboek strekt de herstellvordering ertoe een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het algemeen belang wordt geschaad; hoewel zij niet de vergoeding van de aantasting van particuliere belangen beoogt, heeft zij, zoals de schadevergoeding, een burgerrechtelijk karakter (1). (1) Zie, wat de gelijkaardige herstellvordering in stedenbouwwaken betreft, Cass. 24 mei 2011, AR P.10.2052.N, AC 2011, nr. 343; Cass. 15 september 2009, AR P.09.0182.N, AC 2009, nr. 501; Cass 9 juni 2009, AR P.09.0023.N, AC 2009, nr. 383; zie tevens, inzonderheid over de aard van de herstellmaatregel in stedenbouwwaken, de uitgebreide concl. van advocaat-generaal M. DE SWAEF voor Cass. 24 februari 2004, AR P.03.11243.N, AC 2004, nr. 96.

- Art. 15, § 1, eerste lid Decr. 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten

14 september 2018

C.2017.0579.N

AC nr. ...

- Onroerend erfgoed - Misdrijven - Rechterlijke herstellmaatregel - Doel

De rechter moet in beginsel steeds het feitelijk herstel in een originele goede staat bevelen en andere herstellvormen kunnen slechts worden bevolen indien blijkt dat dit feitelijk herstel in een originele goede staat niet mogelijk is; die vaststelling moet slaan op alle goederen voorwerp van de herstellvordering.

- Artt. 11.2.2, eerste lid, 3°, en 11.4.1 Decreet 21 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed

2 oktober 2018

P.2017.0854.N

AC nr. ...

- Onroerend erfgoed - Misdrijven - Verkoop beschermde goederen aan een derde te goeder trouw - Rechterlijke herstellmaatregel

Uit de enkele omstandigheid dat beschermde goederen die onroerend zijn door bestemming, werden verkocht aan een derde te goeder trouw, volgt niet dat voor wat betreft die goederen het feitelijk herstel in een originele goede staat niet kan worden bevolen aangezien ook de derde te goeder trouw ertoe gehouden is het beschermingsbesluit en zijn gevolgen te respecteren.

- Art. 11.4.1 Decreet 21 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed

2 oktober 2018

P.2017.0854.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Terechtzitting - Inverdenkinggestelde die niet kan verschijnen om medische redenen - Rechtszitting van het onderzoeksgerecht in de gevangenis - Onmogelijkheid

Het staat aan de kamer van inbeschuldigingstelling onaantastbaar in feite te oordelen of vaststaat dat een inverdenkinggestelde om medische redenen niet kan worden overgebracht naar het gerechtsgebouw en dat het rechtscollege zich onmogelijk kan verplaatsen naar de gevangenis.

- Artt. 23, 2° en 30, § 3 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 103, § 3 Gerechtelijk Wetboek

1 augustus 2018

P.2018.0855.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Verbeurdverklaring - Witwasmisdrijf - Voorwerp - Eigenaar

De strafrechter oordeelt onaantastbaar wie de werkelijke eigenaar is van de zaken die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde witwasmisdrijven, zonder noodzakelijk gebonden te zijn door formele vennootschapsstructuren en de afscheiding van vermogens die daar eventueel uit volgt; het Hof gaat wel na of de strafrechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

- Uitleveringswet 1874 - Artikel 2bis - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigerig, foltering of onmenselijke en ontierende behandeling

De bepaling van artikel 2bis, tweede lid, Uitleveringswet 1874, vereist dat de uitgeleverde persoon in de verzoekende Staat met enige graad van waarschijnlijkheid het voorwerp zal uitmaken van de meest ernstige schendingen van de artikelen 5 en 6 EVRM, dan wel van schending van artikel 3 EVRM; het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar of de voorgelegde feiten aanleiding geven tot de toepassing van die weigeringsgrond (1). (1) Cass. 22 april 2014, AR P.14.0410.N, AC 2014, nr. 293; S. DEWULF, Handboek Uitleveringsrecht, Intersentia 2013, 88-90, nrs. 144-145.

26 juni 2018

P.2018.0524.N

AC nr. ...

- Doodslag - Oogmerk om te doden

De aanwezigheid van het oogmerk om te doden als bedoeld in artikel 393 Strafwetboek, waarover de rechter onaantastbaar oordeelt, kan worden afgeleid uit de feitelijke omstandigheden zoals onder meer de aard van het gebruikte middel, de intensiteit, de plaats van de feiten en het aantal en de lokalisatie van de verwondingen.

- Art. 393 Strafwetboek

2 oktober 2018

P.2018.0682.N

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek - Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Advocaat - Aanwezigheid van de stafhouder - Doel

De stafhouder of diegene die door hem is aangewezen, die aanwezig is bij een huiszoeking in het kantoor van een advocaat, moet erop toezien dat het onderzoek en de mogelijke inbeslagname geen betrekking hebben op stukken waarvoor het beroepsgeheim geldt en hij zal de stukken, die de onderzoeksrechter wenst te onderzoeken of in beslag te nemen, inkijken en zijn oordeel geven over hetgeen al dan niet onder het beroepsgeheim valt; de onderzoeksrechter is echter niet gebonden door het standpunt van de stafhouder en beslist of een document wordt in beslag genomen of niet.

- Art. 458 Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

OPSPORINGSONDERZOEK

Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Snelheidsovertreding - Vragenlijst door verbalisanten voorgelegd aan bestuurder van voertuig - Verhoor in de zin van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering - Bestaanbaarheid

Een vragenlijst die de verbalisanten voorleggen aan de bestuurder van een voertuig ten aanzien waarvan zij een snelheidsovertreding hebben vastgesteld, zodat die bestuurder zijn standpunt over de feiten kan weergeven, is geen verhoor in de zin van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering; een dergelijke vragenlijst is dan ook niet onderworpen aan de vereisten van dat artikel.

18 september 2018

P.2018.0181.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Burgerlijke partij in het ongelijk gesteld - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Voorwerp

De rechtsplegingsvergoeding waartoe het onderzoeksgerecht de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij dient te veroordelen bij toepassing van artikel 128 Wetboek van Strafvordering en artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek is geen kost van de strafvordering, maar een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

- Art. 128 Wetboek van Strafvordering

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

11 september 2018

P.2018.0096.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSRECHTER

- Persoonlijke bevoegdheid - Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf overschreven feit heeft gepleegd - Uithandengeving - Uithandengeving beslist in eerste aanleg met voorlopige tenuitvoerlegging - Hoger beroep - Nietigverklaring van het beroepen vonnis - Uithandengeving beslist door de appelrechter - Gevolg voor de saisine van de onderzoeksrechter

Wanneer de jeugdrechter in hoger beroep het vonnis van de jeugdrechtbank nietig verklaart dat de uithandengeving van een minderjarige had bevolen met voorlopige tenuitvoerlegging en hij, bij wege van nieuwe beschikkingen, op zijn beurt de uithandengeving beveelt, vervangt de beslissing van de appelrechter de nietigverklearde beslissing in eerste aanleg; bijgevolg blijft de zaak aanhangig bij de onderzoeksrechter bij wie de zaak ingevolge het vonnis van uithandengeving aanhangig was gemaakt, zelfs bij ontstentenis van een nieuwe vordering van het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing) (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 362.

- Art. 57bis Wet 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

6 juni 2018

P.2018.0562.F

AC nr. ...

- Onderzoeksverrichtingen - Huiszoeking - Advocaat - Aanwezigheid van de stafhouder - Doel

De stafhouder of diegene die door hem is aangewezen, die aanwezig is bij een huiszoeking in het kantoor van een advocaat, moet erop toezien dat het onderzoek en de mogelijke inbeslagname geen betrekking hebben op stukken waarvoor het beroepsgeheim geldt en hij zal de stukken, die de onderzoeksrechter wenst te onderzoeken of in beslag te nemen, inkijken en zijn oordeel geven over hetgeen al dan niet onder het beroepsgeheim valt; de onderzoeksrechter is echter niet gebonden door het standpunt van de stafhouder en beslist of een document wordt in beslag genomen of niet.

- Art. 458 Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

- Persoonlijke bevoegdheid - Minderjarige ouder dan zestien jaar die een als misdrijf overschreven feit heeft gepleegd - Uithandengeving - Uithandengeving beslist in eerste aanleg met voorlopige tenuitvoerlegging - Hoger beroep - Nietigverklaring van het beroepen vonnis - Uithandengeving beslist door de appelrechter - Gevolg voor de saisine van de onderzoeksrechter

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0562.F

AC nr. ...

OPENBAAR DOMEIN

- Zaak behorend tot het openbaar domein - Zaakschade - Vervangingswaarde

Dat de zaak behoort tot het openbaar domein doet er niet aan af dat bij zaakschade het slachtoffer recht heeft op de vervangingswaarde van zijn vernielde zaak, waarbij de vervangingswaarde het bedrag is dat nodig is om zich een gelijkaardige zaak aan te schaffen en gelijk staat aan de werkelijke waarde van de vernielde zaak (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

5 oktober 2018

C.2018.0145.N

AC nr. ...

OPENBAAR MINISTERIE

- Hoger beroep - Grievensformulier - Hoger beroep door openbaar ministerie met verwijzing naar eerder hoger beroep door beklagde - Daaropvolgende afstand van grieven door beklagde in hoger beroep - Gevolgen voor het hoger beroep van het openbaar ministerie

Een appellant kan, zoals hij overeenkomstig artikel 207 Wetboek van Strafvordering afstand kan doen van zijn hoger beroep, onder dezelfde voorwaarden afstand doen van zijn grieven; die afstand geldt evenwel enkel voor de appellant zelf en heeft niet tot gevolg dat ook het openbaar ministerie, dat zich die grieven heeft eigen gemaakt, afstand zou doen van die grieven.

18 september 2018

P.2018.0369.N

AC nr. ...

- Hoger beroep - Grievenformulier - Hoger beroep door openbaar ministerie met verwijzing naar eerder hoger beroep door beklagde

Indien het openbaar ministerie in zijn grievenformulier verwijst naar het door de beklagde ingestelde hoger beroep en ingediende grievenformulier en aangeeft dit hoger beroep te volgen, dan geeft het te kennen dat het binnen de perken van zijn hoger beroep tegen het beroepen vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklagde; aldus maakt het openbaar ministerie zich die grieven eigen binnen de perken van zijn hoger beroep.

18 september 2018

P.2018.0369.N

AC nr. ...

OPLICHTING

- Mededaderschap

Om als mededader schuldig te zijn aan het misdrijf oplichting, zijn vereist een door artikel 66 Strafwetboek bepaalde vorm van medewerking, de kennis dat die medewerking een bepaalde oplichting betreft en het opzet om zijn medewerking aan de oplichting te verlenen; die kennis moet alle omstandigheden betreffen die van het feit een strafbaar feit maken zodat het derhalve niet vereist is dat de mededader van de oplichting wordt veroordeeld wegens deelneming aan de eventuele misdrijven die de voor de oplichting aangewende listige kunstgrepen opleveren (1). (1) Zie Cass. 25 september 2001, AR P.01.1091.N, AC 2001, nr. 494.

18 september 2018

P.2017.1138.N

AC nr. ...

OVEREENKOMST

BESTANDELEN

Bestanddelen - Toestemming - Bedrog - Begrip - Verzwijging

Bedrog in de zin van artikel 1116 van het Burgerlijk Wetboek impliceert dat een contractant opzettelijk kunstgrepen bezigt om de andere partij ertoe aan te zetten de overeenkomst te sluiten; de verzwijging van een partij bij het sluiten van een overeenkomst kan in bepaalde omstandigheden bedrog zijn wanneer ze een feit betreft dat, als de andere partij daarvan op de hoogte was geweest, ze de overeenkomst niet of slechts onder minder bezwarende voorwaarden zou hebben gesloten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 151.

11 maart 2019

C.2018.0399.F

AC nr. ...

EINDE

Einde - Ontbindende voorwaarde - Ontbinding - Verkoop - Terrugave van het verkochte goed - Verplichting

Uit artikel 1183, eerste lid en tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek volgt dat als de aan een verkoop gekoppelde ontbindende voorwaarde vervuld is, de koper verplicht is het verkochte goed terug te geven en de verkoper bijgevolg vanaf dat tijdstip aanspraak kan maken op het genot ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 150.

- Art. 1183, eerste en tweede lid Burgerlijk Wetboek

11 maart 2019

C.2017.0698.F

AC nr. ...

VORM

Vorm - Consument - Verkoop buiten de onderneming - Overeenkomst - Verzakingsbeding - Aard

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt kennelijk dat artikel 88 Handelspraktijkenwet 1991, dat de artikelen 4 en 5 Richtlijn 85/577/EEG omzet in het Belgische recht en zoveel mogelijk in het licht van de bewoordingen en de doelstelling van die richtlijn moet worden uitgelegd, een dwingende bepaling is ten gunste van de consument, zodat deze, nadat een geschil is ontstaan, uitdrukkelijk of stilzwijgend en met kennis van zaken afstand kan doen van zijn recht om zich te beroepen op de nietigheid van een buiten de verkooppunten gesloten overeenkomst op de grond dat hij niet over zijn verzakingsrecht is voorgelicht in de wettelijke bewoordingen.

- Art. 88 Wet 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument

- Artt. 4 en 5 Richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkooppunten

5 oktober 2018

C.2017.0594.N

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Strafzaken - Hof van Cassatie - Verzoek van een partij om een prejudiciële vraag te stellen - Niet ontvankelijk middel - Prejudiciële vraag houdt geen verband met de reden van niet ontvankelijkheid - Hof van Justitie van de Europese Unie - Verplichting om de prejudiciële vraag te stellen

Wanneer de prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie betrekking heeft op een middel dat niet ontvankelijk is om een reden die geen verband houdt met de tot staving van het verzoek tot verwijzing aangevoerde reden, is er geen grond om de door een partij gevorderde prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Jaarverslag van het Hof van Cassatie 1999, Brussel, Uitg. Belgisch Staatsblad, 2000, p. 105

6 juni 2018

P.2018.0515.F

AC nr. ...

- Cassatieberoep - Strafzaken - Conclusie van het openbaar ministerie - Noot in antwoord op conclusie van openbaar ministerie - Formuleren van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

De eiser in cassatie vermag in een in antwoord op de conclusie van het openbaar ministerie neergelegde noot niet te verzoeken een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen wanneer hij dat reeds had kunnen aanvoeren in zijn regelmatig neergelegde memorie (1). (1) Cass. 1 april 2014, AR P.12.1334.N, AC 2014, nr. 252.

- Art. 26 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

- Art. 1107 Gerechtelijk Wetboek

26 juni 2018

P.2018.0347.N

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Conclusie - Voordracht - Vorm - Nummering van de middelen - Conclusie die niet voldoet aan de vormvereisten van artikel 744, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek - Sanctie - Geen antwoord op de conclusie - Geschilpunt waarover geen debat is gevoerd - Recht van verdediging

De rechter die oordeelt dat de conclusie van een partij niet voldoet aan het voorschrift van artikel 744, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, miskent het recht van verdediging niet wanneer hij zich ervan onthoudt die middelen te beantwoorden, terwijl de partijen hierover geen debat hebben gevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordelen uit het misdrijf verkregen - Schriftelijke vordering van de procureur des Konings - Doel

Artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek dat inhoudt dat de bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, van dat wetboek door de rechter in elk geval wordt uitgesproken, maar slechts voor zover zij door de procureur des Konings schriftelijk wordt gevorderd, strekt ertoe voor de vonnisrechter een debat over de facultatieve verbeurdverklaring te organiseren opdat de beklaagde zijn recht van verdediging kan uitoefenen.

- Artt. 42, 3°, en 43bis, eerste lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

Strafzaken - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Inverdenkinggestelde die niet kan verschijnen om medische redenen - Rechtszitting van het onderzoeksgerecht in de gevangenis - Onmogelijkheid

Het recht van een inverdenkinggestelde om de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling waarop de handhaving van zijn voorlopige hechtenis wordt behandeld, persoonlijk bij te wonen is niet absoluut; indien blijkt dat het om medische redenen niet mogelijk is de inverdenkinggestelde over te brengen naar het gerechtsgebouw en het voor de kamer van inbeschuldigingstelling evenmin mogelijk is om zich te verplaatsen naar de gevangenis, dan wordt het recht van verdediging afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid voor de inverdenkinggestelde om zich door zijn raadsman te laten vertegenwoordigen.

- Artt. 23, 2° en 30, § 3 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 103, § 3 Gerechtelijk Wetboek

1 augustus 2018

P.2018.0855.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikel 6.3.d EVRM kent aan een beklaagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter die daarover oordeelt zijn beslissing te steunen op de concrete omstandigheden die hij aanwijst, waarbij hij erover dient te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73.

- Art. 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0217.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Politierechtbanken - Bevoegdheid - Misdrijven in het Boswetboek omschreven - Begrip - Toepassing

De misdrijven als bedoeld in artikel 138, 2°, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat de politierechtbank kennisneemt van de in het Boswetboek omschreven misdrijven, zijn door het Vlaams Gewest op grond van de artikelen 6, § 1, III, 4°, 11, eerste lid, en 19, § 1 en § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen strafbaar gestelde feiten in de regelgeving die het Boswetboek heeft vervangen, zoals de in artikel 90bis Bosdecreet opgenomen verbodsbepalingen, die krachtens artikel 107bis Bosdecreet strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.3quinquies DABM (1). (1) Zie: Cass. 26 mei 1998, AR P.98.0562.N, AC 1998, nr. 274; Cass. 14 juni 1994, AR P.93.0606.N, AC 1994, nr. 306; Zie noot M.D.S. bij Cass. 23 februari 1993, AR 6076, AC 1993, nr. 112.

11 september 2018

P.2018.0051.N

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Beslissing over de schuldigverklaring

Indien een appellant in zijn verzoekschrift of grievenformulier als grief niet de schuldigverklaring opgeeft, maar enkel de beslissingen betreffende de bestraffing, dan volgt daaruit dat hij geen hervorming beoogt van de met het beroepen vonnis genomen beslissing over de schuldigverklaring, dit wel zeggen de vaststelling dat het plegen van een feit beantwoordt aan de wettelijke delictomschrijving en de afwezigheid van gronden van rechtvaardiging, schulduitsluiting of toerekeningsvatbaarheid, tenzij dat uit zijn verzoekschrift of grievenformulier duidelijk blijkt dat hij een of meerdere van die deelaspecten van de schuldigverklaring wel bekritiseert en hervormd wil zien.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

11 september 2018

P.2018.0366.N

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.7 - "Non bis in idem"

Er is sprake van een strafvervolgung in de zin van artikel 6.1 EVRM, artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer de vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; de omstandigheid dat een sanctie door feitelijke omstandigheden geen daadwerkelijke en concrete gevolgen heeft voor de overtreder is bij die beoordeling niet relevant.

18 september 2018

P.2017.0544.N

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 14.2 - Stedenbouw - Constructies gebouwd vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan - Vermoeden van vergunning - Voorwaarde - Verenigbaarheid met het vermoeden van onschuld

Uit artikel 96, § 4, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt dat indien een beklaagde aantoonbaar door enig bewijsmateriaal dat een constructie dateert van na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet 1962, maar van vóór de eerste vaststelling van het gewestplan er een vermoeden bestaat dat die constructie is vergund, behoudens een door de overheid te leveren tegenbewijs dat de constructie in overtreding werd opgericht; die op de beklaagde rustende voorwaarde om van het vermoeden van vergunning te kunnen genieten houdt als dusdanig geen schending in van artikel 6.2 EVRM en artikel 14.2 IVBPR of een miskenning van de regels betreffende de bewijslast in strafzaken (1). (1) Zie: Cass. 13 december 2005, AR P.05.0891.N, AC 2005, nr. 667 met concl. van procureur-generaal De Swaef.

- Art. 96, § 4, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Stedenbouw - Constructies gebouwd vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan - Vermoeden van vergunning - Voorwaarde - Verenigbaarheid met het vermoeden van onschuld

Uit artikel 96, § 4, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt dat indien een beklaagde aantoonbaar door enig bewijsmateriaal dat een constructie dateert van na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet 1962, maar van vóór de eerste vaststelling van het gewestplan er een vermoeden bestaat dat die constructie is vergund, behoudens een door de overheid te leveren tegenbewijs dat de constructie in overtreding werd opgericht; die op de beklaagde rustende voorwaarde om van het vermoeden van vergunning te kunnen genieten houdt als dusdanig geen schending in van artikel 6.2 EVRM en artikel 14.2 IVBPR of een miskenning van de regels betreffende de bewijslast in strafzaken (1). (1) Zie: Cass. 13 december 2005, AR P.05.0891.N, AC 2005, nr. 667 met concl. van procureur-generaal De Swaef.

- Art. 96, § 4, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging - Toepassing

Wanneer het Europees Hof voor de Rechten van de Mens akte neemt van de eenzijdige verklaring van de Belgische regering inhoudende erkenning van schending van het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, kan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ambtshalve de heropening van de rechtspleging vragen die betrekking heeft op de beslissing over de vordering van de herstellende overheden inzake ruimtelijke ordening aangezien die onder het begrip strafvordering valt in de zin van artikel 442bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC 2008, nr. 214.

- Artt. 442bis en 442ter, 3° Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Toegang tot de rechter - Draagwijdte

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, belet de lidstaten niet om het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk te maken van voorwaarden, voor zover die voorwaarden een wettig doel dienen en er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde voorwaarden en het nagestreefde doel; die voorwaarden mogen niet ertoe leiden dat het recht op het instellen van het rechtsmiddel in de kern wordt aangetast en bij hun toepassing mag de rechter niet overdreven formalistisch zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden (1). (1) EHRM, 26 juli 2007, Walchili t. Frankrijk; EHRM, 13 februari 2001, Krombach t. Frankrijk; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW; Cass. 11 september 2018, AR P.18.0044.N, AC 2018, nr. 457; E. VAN DOOREN en M. ROZIE, "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", NC 2016, 122-123, nr. 16-17; R. VERSTRAETEN, A. BAILLIEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in F. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Themis Vormingsonderdeel 97, Brugge, die Keure, 2016, 171-172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0366.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Verhoging van de opdecimes - Feiten gepleegd deels vóór en deels na de datum waarop de verhoging in werking trad - Veroordeling voor alle feiten tot één geldboete - Toe te passen opdecimes - Verenigbaarheid met artikel 7 EVRM

Indien de feiten waaraan een beklagde schuldig wordt verklaard, werden gepleegd deels vóór en deels na de datum waarop een verhoging van de decimes in werking is getreden en de rechter voor alle feiten samen één geldboete oplegt, dan moet die geldboete worden verhoogd met de nieuwe decimes (1); dit houdt geen retroactieve werking in van de nieuwe bepaling (2), aangezien de toepassing ervan hoe dan ook gerechtvaardigd is door de feiten gepleegd na de inwerkingtreding ervan. (1) P. ARNOU, 'Opdecimes', Comm. Strafrecht, 8, nr. 70; P. ARNOU, 'Nieuwe verhoging van de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten', RW 1989-1990, 1203. (2) Cass. 8 augustus 1924, Pas. 1924, I, 518.

- Art. 2, eerste lid Strafwetboek

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0731.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging - Toepassing

Wanneer het Europees Hof voor de Rechten van de Mens akte neemt van de eenzijdige verklaring van de Belgische regering inhoudende erkenning van schending van het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, kan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ambtshalve de heropening van de rechtspleging vragen die betrekking heeft op de beslissing over de vordering van de herstellende overheden inzake ruimtelijke ordening aangezien die onder het begrip strafvordering valt in de zin van artikel 442bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC 2008, nr. 214.

- Artt. 442bis en 442ter, 3° Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Algemeen - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging

Wanneer uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de vastgestelde schending van het Verdrag het gevolg is van procedurefouten of -tekortkomingen die dermate ernstig zijn dat er ernstige twijfel bestaat over de uitkomst van de bestreden rechtspleging, beveelt het Hof van Cassatie, ingevolge artikel 442quinquies, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, de heropening van de rechtspleging voor zover de veroordeelde partij ernstige nadelige gevolgen blijft ondervinden die slecht door een heropening kunnen worden hersteld (1). (1) Cass. 11 december 2003, AR P.13.1150.F, AR P.13.1151.F, AR P.13.1152.F, AR P.13.1153.F, AC 2013, nr. 676 met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch in Pas. 2013, nr. 676.

- Art. 442quinquies, eerste lid Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Zevende Protocol - Artikel 2 - Recht op hoger beroep in strafzaken - Draagwijdte

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, belet de lidstaten niet om het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk te maken van voorwaarden, voor zover die voorwaarden een wettig doel dienen en er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde voorwaarden en het nagestreefde doel; die voorwaarden mogen niet ertoe leiden dat het recht op het instellen van het rechtsmiddel in de kern wordt aangetast en bij hun toepassing mag de rechter niet overdreven formalistisch zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden (1). (1) EHRM, 26 juli 2007, Walchili t. Frankrijk; EHRM, 13 februari 2001, Krombach t. Frankrijk; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW; Cass. 11 september 2018, AR P.18.0044.N, AC 2018, nr. 457; E. VAN DOOREN en M. ROZIE, "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", NC 2016, 122-123, nr. 16-17; R. VERSTRAETEN, A. BAILLIEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in F. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Themis Vormingsonderdeel 97, Brugge, die Keure, 2016, 171-172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0366.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Artikel 5.1.f) - Recht op vrijheid en veiligheid - Vreemdelingen - Strafitvoering - Vonnis houdende voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied - Uitvoerbaarheid van het vonnis - Toepasselijke procedure - Draagwijdte

De bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en van de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, maken een procedureregeling uit die eigen is aan de Wet Strafvuivering en de Vreemdelingenwet, waarop de Voorlopige Hechteniswet niet van toepassing is en de bepalingen van de artikelen 5.1.a en 5.1.f EVRM waarbij onder meer de vrijheidsbeneming is toegelaten van de persoon die op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter en waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is, houden geen beletsel in voor de voormelde procedureregeling; uit de onderlinge samenhang van de bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet vloeit voort dat, wanneer de beslissing tot administratieve vrijheidsbeneming volgt op een vonnis waarbij de strafvuiveringsrechtbank de voorlopige invrijheidstelling toestaat aan de veroordeelde met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, die beslissing wel degelijk kan ingaan op een latere datum dan de datum van de beslissing zelf, namelijk op de datum waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, dit is op het ogenblik en binnen de periode bepaald in artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering; in dat geval gaat de termijn van twee maanden voor de verlenging van de opsluiting, bepaald in artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, eveneens in op het tijdstip waarop de administratieve beslissing tot vrijheidsbeneming uitvoerbaar wordt.

- Artt. 7, vijfde lid en 74/8, § 1, derde lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 60, vierde lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

26 juni 2018

P.2018.0603.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Artikel 5.1.a) - Recht op vrijheid en veiligheid - Vreemdelingen - Strafvuivering - Vonnis houdende voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied - Uitvoerbaarheid van het vonnis - Toepasselijke procedure - Draagwijdte

De bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en van de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, maken een procedureregeling uit die eigen is aan de Wet Strafvuivering en de Vreemdelingenwet, waarop de Voorlopige Hechteniswet niet van toepassing is en de bepalingen van de artikelen 5.1.a en 5.1.f EVRM waarbij onder meer de vrijheidsbeneming is toegelaten van de persoon die op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter en waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is, houden geen beletsel in voor de voormelde procedureregeling; uit de onderlinge samenhang van de bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet vloeit voort dat, wanneer de beslissing tot administratieve vrijheidsbeneming volgt op een vonnis waarbij de strafvuiveringsrechtbank de voorlopige invrijheidstelling toestaat aan de veroordeelde met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, die beslissing wel degelijk kan ingaan op een latere datum dan de datum van de beslissing zelf, namelijk op de datum waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, dit is op het ogenblik en binnen de periode bepaald in artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering; in dat geval gaat de termijn van twee maanden voor de verlenging van de opsluiting, bepaald in artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, eveneens in op het tijdstip waarop de administratieve beslissing tot vrijheidsbeneming uitvoerbaar wordt.

- Artt. 7, vijfde lid en 74/8, § 1, derde lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 60, vierde lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

26 juni 2018

P.2018.0603.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikel 6.3.d EVRM kent aan een beklagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter die daarover oordeelt zijn beslissing te steunen op de concrete omstandigheden die hij aanwijst, waarbij hij erover dient te waken dat het recht van de beklagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73.

- Art. 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0217.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Hoger beroep - Openbaar ministerie bij het appelgerecht - Verplichting de grieven kenbaar te maken - Grieven opgenomen in het betekeningsexploot - Afwijkende termijn van betekening en neerlegging - Verenigbaarheid met artikel 6 EVRM

De omstandigheid dat het openbaar ministerie bij het appelgerecht over een termijn van veertig dagen beschikt om het betekeningsexploot met de grieven neer te leggen, daar waar een beklagde slechts beschikt over een termijn van dertig dagen, is niet strijdig met artikel 6 EVRM.

- Artt. 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0599.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Zevende Protocol - Artikel 2 - Recht op hoger beroep in strafzaken - Draagwijdte

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, belet de lidstaten niet om het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk te maken van voorwaarden, voor zover die voorwaarden een wettig doel dienen en er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde voorwaarden en het nagestreefde doel; die voorwaarden mogen niet ertoe leiden dat het recht op het instellen van het rechtsmiddel in de kern wordt aangetast en bij hun toepassing mag de rechter niet overdreven formalistisch zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden (1). (1) EHRM, 26 juli 2007, Walchili t. Frankrijk; EHRM, 13 februari 2001, Krombach t. Frankrijk; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW; Cass. 11 september 2018, AR P.18.0366.N, AC 2018, nr. 461; E. VAN DOOREN en M. ROZIE, "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", NC 2016, 122-123, nr. 16-17; R. VERSTRAETEN, A. BAILLIEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in F. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Themis Vormingsonderdeel 97, Brugge, die Keure, 2016, 171-172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0044.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Snelheidsovertreding - Vragenlijst door verbalisanten voorgelegd aan bestuurder van voertuig - Verhoor in de zin van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering - Bestaanbaarheid

Een vragenlijst die de verbalisanten voorleggen aan de bestuurder van een voertuig ten aanzien waarvan zij een snelheidsovertreding hebben vastgesteld, zodat die bestuurder zijn standpunt over de feiten kan weergeven, is geen verhoor in de zin van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering; een dergelijke vragenlijst is dan ook niet onderworpen aan de vereisten van dat artikel.

18 september 2018

P.2018.0181.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Veroordeling bij verstek - Recht op een nieuw proces

De bij verstek veroordeelde beklagde ontleent aan artikel 6 EVRM het recht dat een rechtscollège, na hem te hebben gehoord, opnieuw uitspraak doet over de gegrondheid van de beschuldiging, tenzij vaststaat dat hij aan zijn recht om te verschijnen en zich te verweren heeft verzaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 360.

- Art. 187, § 6, 1° Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

6 juni 2018

P.2018.0404.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijke behandeling van de zaak - Strafzaken - Veroordeling bij verstek - Recht op een nieuw proces

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0404.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Toegang tot de rechter - Draagwijdte

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, belet de lidstaten niet om het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk te maken van voorwaarden, voor zover die voorwaarden een wettig doel dienen en er een redelijke verhouding bestaat tussen de opgelegde voorwaarden en het nagestreefde doel; die voorwaarden mogen niet ertoe leiden dat het recht op het instellen van het rechtsmiddel in de kern wordt aangetast en bij hun toepassing mag de rechter niet overdreven formalistisch zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden (1). (1) EHRM, 26 juli 2007, Walchili t. Frankrijk; EHRM, 13 februari 2001, Krombach t. Frankrijk; Cass. 4 april 2017, AR P.17.0023.N, AC 2017, nr. 245 met noot AW; Cass. 11 september 2018, AR P.18.0366.N, AC 2018, nr. 461; E. VAN DOOREN en M. ROZIE, "Het hoger beroep in strafzaken in een nieuw kleedje", NC 2016, 122-123, nr. 16-17; R. VERSTRAETEN, A. BAILLIEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in F. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Themis Vormingsonderdeel 97, Brugge, die Keure, 2016, 171-172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

11 september 2018

P.2018.0044.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - "Non bis in idem"

Er is sprake van een strafvervolging in de zin van artikel 6.1 EVRM, artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer de vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; de omstandigheid dat een sanctie door feitelijke omstandigheden geen daadwerkelijke en concrete gevolgen heeft voor de overtreder is bij die beoordeling niet relevant.

18 september 2018

P.2017.0544.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM - "Non bis in idem"

Er is sprake van een strafvervolging in de zin van artikel 6.1 EVRM, artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer de vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; de omstandigheid dat een sanctie door feitelijke omstandigheden geen daadwerkelijke en concrete gevolgen heeft voor de overtreder is bij die beoordeling niet relevant.

18 september 2018

P.2017.0544.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatige aanhouding - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

Zoals de internering zelf van een geesteszieke noodzakelijk en evenredig moet zijn, zo ook moet de begane onrechtmatigheid bij de uitvoering van de interneringsmaatregel evenredig worden gesanctioneerd: een onaangepaste verzorging kan een onrechtmatigheid in de zin van de artikelen 3, 5.1.e en 5.4 EVRM en artikel 2 Interneringswet opleveren, zonder daarom de invrijheidstelling van de geesteszieke te kunnen verantwoorden indien de samenleving daardoor in gevaar komen (1). (1) Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

- Art. 2 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

- Artt. 3, 5.1.e en 5.4 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0983.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Internering - Tenuitvoerlegging - Onaangepaste verzorging - Onrechtmatige aanhouding - Sanctie - Geïnterneerde die een gevaar voor de maatschappij oplevert

Zoals de internering zelf van een geesteszieke noodzakelijk en evenredig moet zijn, zo ook moet de begane onrechtmatigheid bij de uitvoering van de interneringsmaatregel evenredig worden gesanctioneerd: een onaangepaste verzorging kan een onrechtmatigheid in de zin van de artikelen 3, 5.1.e en 5.4 EVRM en artikel 2 Interneringswet opleveren, zonder daarom de invrijheidstelling van de geesteszieke te kunnen verantwoorden indien de samenleving daardoor in gevaar komen (1). (1) Cass. 20 december 2011, AR P.11.1912.N, AC 2011, nr. 698.

- Art. 2 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

- Artt. 3, 5.1.e en 5.4 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0983.N

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Valsheid in geschriften - Document bedoeld in de ZIV-Wet - Behandeling door het hof van beroep - Samenstelling van de zetel

Wanneer een telastlegging wegens valsheid betrekking heeft op een document dat de terugbetaling toelaat van in de ZIV-Wet bedoelde geneeskundige verstrekkingen, moet de kamer van het hof van beroep die uitspraak doet over de strafvordering, samengesteld zijn uit twee raadsheren in het hof van beroep en uit één raadsheer in het arbeidshof (1). (1) Zie: Cass. 20 december 2016, AR P.15.1538.N, AC 2016, nr. 738.

- Art. 73bis Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen
- Art. 232, 1°, a) Wet 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- Art. 101, § 1, tweede lid, en § 2, derde lid Gerechtelijk Wetboek

11 september 2018

P.2017.1311.N

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Strafzaken - Straf - Verhoging van de opdecimes - Feiten gepleegd deels vóór en deels na de datum waarop de verhoging in werking trad - Veroordeling voor alle feiten tot één geldboete - Toe te passen opdecimes - Verenigbaarheid met het algemeen rechtsbeginsel van de niet-retroactiviteit van de strafwet

Indien de feiten waaraan een beklagde schuldig wordt verklaard, werden gepleegd deels vóór en deels na de datum waarop een verhoging van de decimes in werking is getreden en de rechter voor alle feiten samen één geldboete oplegt, dan moet die geldboete worden verhoogd met de nieuwe decimes (1); dit houdt geen retroactieve werking in van de nieuwe bepaling (2), aangezien de toepassing ervan hoe dan ook gerechtvaardigd is door de feiten gepleegd na de inwerkingtreding ervan. (1) P. ARNOU, 'Opdecimes', Comm. Strafrecht, 8, nr. 70; P. ARNOU, 'Nieuwe verhoging van de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten', RW 1989-1990, 1203. (2) Cass. 8 augustus 1924, Pas. 1924, I, 518.

- Art. 2, eerste lid Strafwetboek
- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0731.N

AC nr. ...

- Strafrecht - "Non bis in idem"

Er is sprake van een strafvervolgung in de zin van artikel 6.1 EVRM, artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wanneer de vervolging beantwoordt aan een strafrechtelijke kwalificatie volgens het interne recht, de inbreuk volgens haar aard geldt voor alle burgers of de sanctie op de inbreuk volgens haar aard en haar ernst een repressief of preventief oogmerk heeft; de omstandigheid dat een sanctie door feitelijke omstandigheden geen daadwerkelijke en concrete gevolgen heeft voor de overtreder is bij die beoordeling niet relevant.

18 september 2018

P.2017.0544.N

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Strafzaken - Onderzoeksgerecht - Burgerlijke partij in het ongelijk gesteld - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Voorwerp

De rechtsplegingsvergoeding waartoe het onderzoeksgerecht de in het ongelijk gestelde burgerlijke partij dient te veroordelen bij toepassing van artikel 128 Wetboek van Strafvordering en artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek is geen kost van de strafvordering, maar een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

- Art. 128 Wetboek van Strafvordering
- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

11 september 2018

P.2018.0096.N

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN**ALGEMEEN*****Algemeen - Artikel 149, Grondwet (1994) - Verplichting tot motivering van de vonnissen en arresten***

De door artikel 149 van de Grondwet vereiste redengeving van de vonnissen en arresten moet het Hof in staat stellen de wettigheid van de bestreden beslissing en niet de regelmatigheid van de redengeving van die beslissing te toetsen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

ALLERLEI***Allerlei - Wegverkeerswet - Artikel 29 - Overschrijden maximumsnelheid met meer dan 40km/uur - Verval van het recht tot sturen - Motiveringsverplichting***

Artikel 29, § 3, Wegverkeerswet dat inhoudt dat de rechter wanneer de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 km/uur wordt overschreden alleen het niet-uitspreken van het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig moet motiveren en dus niet het opleggen van een verval voor de vermelde minimumduur van acht dagen, bevat een bijzondere regeling, die afwijkt van de door de artikelen 163, 195 en 211 Wetboek van Strafvordering opgelegde motiveringsverplichting krachtens dewelke de rechter die een facultatief verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig oplegt, de keuze voor dit verval en de duur ervan, in de mate dat die duur de minimumduur overschrijdt, nauwkeurig maar op een wijze die beknopt mag zijn, moet motiveren (1). (1) Noot OM: Hieruit volgt dat indien de rechter, wanneer de maximumsnelheid met meer dan 40 km/uur wordt overschreden, een verval van het recht tot sturen uitspreekt die de minimumduur van acht dagen overschrijdt, dit verval wel moet motiveren overeenkomstig de vereisten van de artikelen 163, 195 en 211 Wetboek van Strafvordering.

- Art. 29, § 3 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Artt. 163, 195 en 211 Wetboek van Strafvordering

26 juni 2018

P.2018.0347.N

AC nr. ...

GEEN CONCLUSIE***Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bijzondere verbeurdverklaring - Vermogensvoordelen - Bijzondere motiveringsplicht***

Wanneer de appelrechters overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek de facultatieve bijzondere verbeurdverklaring bevelen van vermogensvoordelen, moeten zij nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen vermelden waarom zij die bijkomende straf opleggen, alsook de maat ervan rechtvaardigen.

- Artt. 195, tweede lid, en 211 Wetboek van Strafvordering
- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

2 oktober 2018

P.2018.0276.N

AC nr. ...

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verzoek de uitspraak van veroordeling op te schorten - Verzoek uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen - Weigering - Motivering

De rechter die weigert de uitspraak van veroordeling op te schorten of uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen, moet indien dit hem is gevraagd, nauwkeurig de redenen voor die beslissing vermelden, zij het dat die beknopt mogen zijn; indien een beklaagde in zijn conclusie daarover met verwijzing naar concrete en specifieke omstandigheden verweer voert, verplicht artikel 149 Grondwet de rechter dit verweer te beantwoorden, zonder dat hij evenwel elk afzonderlijk element dat tot staving van dit verweer wordt aangevoerd, moet beantwoorden (1). (1) Zie: Cass. 8 november 2016, AR P.15.0724.N, AC 2016, nr. 628.

- Artt. 3, vierde lid, tweede zin, en 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

2 oktober 2018

P.2018.0261.N

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Bijkomende onderzoeksmaatregel - Vrijblijvend verzoek - Verplichting om te antwoorden

Wanneer een beklaagde verzoekt om een bijkomende onderzoeksmaatregel te verrichten zo de rechtbank dit passend acht, gedraagt hij zich naar het oordeel van de rechter en antwoordt deze daarop door in de zaak uitspraak te doen zonder tot die maatregel over te gaan.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

20 juni 2018

P.2018.0260.F

AC nr. ...

Op conclusie - Algemeen - Conclusie - Voordracht - Vorm - Nummering van de middelen - Conclusie die niet voldoet aan de vormvereisten van artikel 744, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek - Geen antwoord

De reden volgens welke de conclusie van de eiser, die in het dossier van de rechtspleging voorkomt, niet in overeenstemming is met artikel 744, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, stelt het Hof in staat zijn toezicht uit te oefenen op de wettigheid van de beslissing dat het arbeidshof, krachtens artikel 780, eerste lid, 3°, Gerechtelijk Wetboek, niet gehouden was die conclusies te beantwoorden; uit de laatstgenoemde bepaling blijkt dat de rechter niet dient te antwoorden op conclusies die niet overeenkomstig het voormelde artikel 744, eerste lid, 3°, de tot staving van de vordering aangevoerde middelen uiteenzetten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

Op conclusie - Algemeen - Conclusie - Voordracht - Vorm - Nummering van de middelen - Conclusie die niet voldoet aan de vormvereisten van artikel 744, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek - Sanctie - Geen antwoord op de conclusie - Geschilpunt waarover geen debat is

gevoerd - Recht van verdediging

De rechter die oordeelt dat de conclusie van een partij niet voldoet aan het voorschrift van artikel 744, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, miskent het recht van verdediging niet wanneer hij zich ervan onthoudt die middelen te beantwoorden, terwijl de partijen hierover geen debat hebben gevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

Op conclusie - Algemeen - Conclusie - Verplichting om op het middel te antwoorden - Stukken tot staving van het middel

De rechter is niet verplicht op stukken te antwoorden, maar op de daarop gegronde middelen die in regelmatige conclusies zijn uiteengezet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 697.

10 december 2018

S.2018.0056.F

AC nr. ...

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN**OPZETTELIJK TOEBRENGEN VAN VERWONDINGEN EN OPZETTELIJK DODEN****Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Oogmerk om te doden**

Het oogmerk om te doden als bedoeld in artikel 393 Strafwetboek is aanwezig indien blijkt dat de dader de dood van het slachtoffer heeft beoogd dan wel dat die dood door hem werd aanvaard als een mogelijkheid of een onvermijdelijk gevolg van de door hem vrijwillig gestelde daden.

- Art. 393 Strafwetboek

2 oktober 2018

P.2018.0682.N

AC nr. ...

Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Oogmerk om te doden - Beoordeling door de rechter - Aard - Criteria

De aanwezigheid van het oogmerk om te doden als bedoeld in artikel 393 Strafwetboek, waarover de rechter onaantastbaar oordeelt, kan worden afgeleid uit de feitelijke omstandigheden zoals onder meer de aard van het gebruikte middel, de intensiteit, de plaats van de feiten en het aantal en de lokalisatie van de verwondingen.

- Art. 393 Strafwetboek

2 oktober 2018

P.2018.0682.N

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID**WERKNEMERS****Werknemers - Loon - Sociale bijdragen - Vrijstelling - Vergoedingen die beschouwd worden als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid**

Om te worden beschouwd als een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid, moet de vergoeding de compensatie beogen van het verlies van de beroepsinkomsten of van de toename van de kosten ten gevolge van de verwezenlijking van een van de risico's die door de verschillende takken van de sociale zekerheid zijn gedekt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 178.

- Art. 2, eerste lid, 1° en 3° Wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

- Art. 14, §§ 1 en 2 Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

25 maart 2019

S.2017.0048.F

AC nr. ...

ZELFSTANDIGEN

Zelfstandigen - Commissie voor vrijstelling van bijdragen - Beslissing - Motivering - Marginale toetsing - Staat van behoefte - Fiscale schulden

Het arrest dat de beslissing van de commissie voor vrijstelling van bijdragen dat de te voorziene en niet uitzonderlijke fiscale schulden van de zelfstandige niet tot zijn staat van behoefte hebben geleid als bedoeld in artikel 17, eerste lid, Algemeen Reglement Sociaal Statuut Zelfstandigen, maar niet uitsluit dat dergelijke schulden in bepaalde omstandigheden een zelfstandige in die staat kunnen brengen, marginaal toetst en overweegt dat die schulden te voorzien en niet uitzonderlijk waren, stelt het Hof in staat zijn toezicht uit te oefenen terwijl het niet noodzakelijk is dat het arrest het bedrag ervan vermeldt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 179.

- Art. 17, eerste lid KB nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen

25 maart 2019

S.2017.0074.F

AC nr. ...

STEDENBOUW

BOUWVERGUNNING

Bouwvergunning - Constructies gebouwd vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan - Vermoeden van vergunning - Voorwaarde - Verenigbaarheid met het vermoeden van onschuld en de bewijsregels in strafzaken

Uit artikel 96, § 4, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt dat indien een beklagde aantoonbaar door enig bewijsmateriaal dat een constructie dateert van na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet 1962, maar van vóór de eerste vaststelling van het gewestplan er een vermoeden bestaat dat die constructie is vergund, behoudens een door de overheid te leveren tegenbewijs dat de constructie in overtreding werd opgericht; die op de beklagde rustende voorwaarde om van het vermoeden van vergunning te kunnen genieten houdt als dusdanig geen schending in van artikel 6.2 EVRM en artikel 14.2 IVBPR of een miskenning van de regels betreffende de bewijslast in strafzaken (1). (1) Zie: Cass. 13 december 2005, AR P.05.0891.N, AC 2005, nr. 667 met concl. van procureur-generaal De Swaef.

- Art. 96, § 4, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Bouwvergunning - Artikel 4.2.14 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Vermoeden van vergunning - Bestaan

Uit de bepalingen en de wetsgeschiedenis van artikel 4.2.14 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening volgt dat ingeval van vergunningsplichtige maar niet-vergunde handelingen in de zin van paragraaf 3 van dit artikel aan een constructie die geacht wordt vergund te zijn overeenkomstig paragraaf 1 van dit artikel die vergunningsplichtige maar niet-vergunde handelingen niet genieten van het vermoeden van vergunning van paragraaf 1 en het uitvoeren van dergelijke vergunningsplichtige maar niet-vergunde handelingen in de regel niet tot gevolg heeft dat het door paragraaf 1 bedoelde vermoeden van vergunning voor de bestaande constructie zelf verdwijnt; het door paragraaf 1 bedoelde vermoeden van vergunning verdwijnt evenwel indien door de vergunningsplichtige maar niet-vergunde handelingen de constructie zodanig is gewijzigd dat er niet langer sprake kan zijn van een bestaande constructie (1). (1) Zie RvvB, 23 februari 2016, nr. A/1516/0678, TROS-nieuwsbrief 2016/7-8, 23; RvvB, 30 april 2013, nr. A/2013/0194, TROS-nieuwsbrief 2014/1, 21; Antwerpen, 28 oktober 2015, nr. 2012/CO/932, TROS-nieuwsbrief 2016/9, 32; Antwerpen, 13 november 2013, nr. 2013/CO/362, TROS-nieuwsbrief 2015/5, 7; Antwerpen, 6 februari 2013, nr. 2012/CO/622, TROS-nieuwsbrief 2013/7-8, 8; JT, "Vermoeden van vergunning: rechtszekerheid bij (rechts)onzekerheid", NjW 2012, 763-764.

18 september 2018

P.2018.0136.N

AC nr. ...

Bouwvergunning - Constructies gebouwd vóór de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan - Vermoeden van vergunning - Gegevens aangevoerd door de beklaagde die zich op het vermoeden beroept - Beoordeling door de rechter

Uit artikel 96, § 4, tweede lid, Stedenbouwdecreet 1999 volgt niet dat de rechter geen enkele appreciatiebevoegdheid heeft betreffende de gegevens die door een beklaagde worden aangevoerd als enig bewijsmateriaal dat een constructie is gebouwd na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet 1962, maar vóór de eerste vaststelling van het gewestplan; de rechter kan wel degelijk beoordelen of met het aangevoerde bewijsmateriaal wordt aangetoond dat de constructie dateert uit de voormelde periode en dit ongeacht het door de vervolgende partijen te leveren tegenbewijs.

- Art. 96, § 4, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Vordering tot herstel van plaats in de vorige staat - Redelijk karakter - Beoordeling door de rechter - Criteria

Het onredelijk karakter van de vordering tot herstel van de plaats in de vorige staat kan worden beoordeeld op grond van het eventueel bestaan van een andere noodzakelijk blijvende maatregel, gelet op de aard van de inbreuk, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de vorige staat, tegenover de last die daaruit zou voortvloeien voor de overtreder; daaruit volgt dat de beoordeling van het onredelijk karakter van de gevorderde herstelmaatregel niet noodzakelijk het onderzoek inhoudt van de last die daaruit zou voortvloeien voor de overtreder (1). (1) Cass. 5 januari 2016, AR P.14.1754.N, AC 2016, nr. 3.

- Art. D.VII.13 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ontwikkeling

6 juni 2018

P.2018.0314.F

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Arrest Hof Mensenrechten - Schending van het Verdrag - Heropening van de rechtspleging betreffende de herstellvordering

Wanneer het Europees Hof voor de Rechten van de Mens akte neemt van de eenzijdige verklaring van de Belgische regering inhoudende erkenning van schending van het door artikel 6 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, kan de procureur-generaal bij het Hof van Cassatie ambtshalve de heropening van de rechtspleging vragen die betrekking heeft op de beslissing over de vordering van de herstellende overheden inzake ruimtelijke ordening aangezien die onder het begrip strafvordering valt in de zin van artikel 442bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie: Cass. 9 april 2008, AR P.08.0051.F, AC 2008, nr. 214.

- Artt. 442bis en 442ter, 3° Wetboek van Strafvordering

2 oktober 2018

P.2018.0770.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Vordering tot herstel van plaats in de vorige staat - Beoordeling door de rechter

De rechterlijke macht is bevoegd om inzake stedenbouw te onderzoeken of de keuze door de gemachtigd ambtenaar voor het herstel van de plaats in de vorige staat of voor een bepaalde herstelmaatregel, enkel een goede ruimtelijke ordening beoogde; het staat aan de rechter om, in het kader van het wettigheidstoezicht, een vordering niet in te willigen die een kennelijk onredelijk karakter zou hebben of zou steunen op redenen die met die doelstelling geen verband houden (1). (1) Zie Cass. 25 november 2014, AR P.14.1715.N, AC 2014, nr. 723.

- Art. D.VII.13 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ontwikkeling

6 juni 2018

P.2018.0314.F

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelvordering gegrond op instandhouding - Ontvankelijkheid

Artikel 7.7.1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals van toepassing vanaf 1 maart 2018, bepaalt dat de strafrechter de herstellende vordering die regelmatig bij hem aanhangig is gemaakt en die is gegrond op instandhouding, nog steeds kan inwilligen als de beklagde hieraan schuldig wordt bevonden en deze instandhouding op het ogenblik van de uitspraak een stedenbouwkundige inbreuk uitmaakt als vermeld in artikel 6.2.2, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; het oordeel dat vanaf 1 maart 2018 de feiten niet langer een misdrijf zijn, maar een stedenbouwkundige inbreuk die door artikel 6.2.2, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt gesanctioneerd met een exclusieve bestuurlijke geldboete waardoor de herstellende vordering onontvankelijk is, schendt met dat laatste oordeel voormeld artikel 7.7.1, eerste lid.

9 oktober 2018

P.2018.0459.N

AC nr. ...

STRAF

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Witwasmisdrijf - Voorwerp - Eigenaar - Beoordeling door de rechter - Aard

De strafrechter oordeelt onaantastbaar wie de werkelijke eigenaar is van de zaken die het voorwerp uitmaken van de bewezen verklaarde witwasmisdrijven, zonder noodzakelijk gebonden te zijn door formele vennootschapsstructuren en de afscheiding van vermogens die daar eventueel uit volgt; het Hof gaat wel na of de strafrechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

- Artt. 42, 1°, en 505, derde lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vordering tot verbeurdverklaring van een zaak als voorwerp van het misdrijf - Rechter die oordeelt dat die zaak een vermogensvoordeel is van dat misdrijf - Nieuwe vordering van het openbaar ministerie - Vereiste

Wanneer het openbaar ministerie de verbeurdverklaring van een zaak als voorwerp van het witwasmisdrijf vordert en de rechter oordeelt dat die zaak in werkelijkheid een vermogensvoordeel uit dat misdrijf is, kan de rechter de verbeurdverklaring van die zaak als vermogensvoordeel uitspreken zonder dat daarvoor een nieuwe of andere vordering van het openbaar ministerie is vereist aangezien de beklaagde zich in dat geval immers heeft kunnen verweren op de verbeurdverklaring en hij voor zijn verdere verweer ermee rekening dient te houden dat die verbeurdverklaring kan worden uitgesproken op een andere juridische grondslag.

- Artt. 42, 1°, 42, 3°, en 43bis, eerste lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordeel uit witwasmisdrijf - Toepassing

Wanneer een beklaagde de schuldvordering van een derde terugbetaalt door middel van een witwasmisdrijf, is het aan die derde toegekomen bedrag voor die beklaagde een vermogensvoordeel uit die witwashandeling, bestaande in de vermindering van zijn schuld.

- Artt. 42, 3°, en 43bis, eerste lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordelen als voorwerp van misdrijf van witwassen - Zaken niet aangetroffen in het vermogen van de veroordeelde - Raming van de geldwaarde door de rechter - Verplichte verbeurdverklaring ten aanzien van alle deelnemers

Uit de samenhang van de bepalingen van de artikelen 42, 3°, 505, eerste lid, 2°, en zevende lid Strafwetboek volgt dat de vermogensvoordelen die meerdere beklaagden ontvangen, kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen als voorwerp van het eerste witwasmisdrijf moeten verbeurdverklaard worden ten aanzien van alle deelnemers; worden die zaken niet aangetroffen in het vermogen van de veroordeelde dan gaat de rechter over tot een raming van de geldwaarde ervan en heeft de verplichte verbeurdverklaring betrekking op een geldbedrag waarbij dat geldbedrag dat elke veroordeelde deelnemer moet dragen, verplicht zo gematigd wordt dat het in verhouding staat tot de mate waarin hij bij het witwasmisdrijf betrokken was en de rechter onaantastbaar oordeelt aan de hand van de gegevens van het strafdossier over de mate van betrokkenheid van de veroordeelde bij dat witwasmisdrijf.

9 oktober 2018

P.2018.0218.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordelen - Bijzondere motiveringsplicht

Wanneer de appelrechters overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek de facultatieve bijzondere verbeurdverklaring bevelen van vermogensvoordelen, moeten zij nauwkeurig, maar op een wijze die beknopt mag zijn, de redenen vermelden waarom zij die bijkomende straf opleggen, alsook de maat ervan rechtvaardigen.

- Artt. 195, tweede lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 42, 3°, en 43bis Strafwetboek

2 oktober 2018

P.2018.0276.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Vermogensvoordelen uit het misdrijf verkregen - Schriftelijke vordering van de procureur des Konings - Doel

Artikel 43bis, eerste lid, Strafwetboek dat inhoudt dat de bijzondere verbeurdverklaring toepasselijk op de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, van dat wetboek door de rechter in elk geval wordt uitgesproken, maar slechts voor zover zij door de procureur des Konings schriftelijk wordt gevorderd, strekt ertoe voor de vonnisrechter een debat over de facultatieve verbeurdverklaring te organiseren opdat de beklaagde zijn recht van verdediging kan uitoefenen.

- Artt. 42, 3°, en 43bis, eerste lid Strafwetboek

23 oktober 2018

P.2018.0052.N

AC nr. ...

GELDBOETE EN OPDECIEMEN

Geldboete en opdecimen - Verhoging van de opdecimes - Feiten gepleegd deels vóór en deels na de datum waarop de verhoging in werking trad - Veroordeling voor alle feiten tot één geldboete - Toe te passen opdecimes - Verenigbaarheid met het algemeen rechtsbeginsel van de niet-retroactiviteit van de strafwet

Indien de feiten waaraan een beklaagde schuldig wordt verklaard, werden gepleegd deels vóór en deels na de datum waarop een verhoging van de decimes in werking is getreden en de rechter voor alle feiten samen één geldboete oplegt, dan moet die geldboete worden verhoogd met de nieuwe decimes (1); dit houdt geen retroactieve werking in van de nieuwe bepaling (2), aangezien de toepassing ervan hoe dan ook gerechtvaardigd is door de feiten gepleegd na de inwerkingtreding ervan. (1) P. ARNOU, 'Opdecimes', Comm. Strafrecht, 8, nr. 70; P. ARNOU, 'Nieuwe verhoging van de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten', RW 1989-1990, 1203. (2) Cass. 8 augustus 1924, Pas. 1924, I, 518.

- Art. 2, eerste lid Strafwetboek

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

23 oktober 2018

P.2018.0731.N

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Wet Strafvuivering - Artikel 60, vierde lid - Vreemdelingen - Vonnissen houdende voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied - Bevel tot verlaten van het grondgebied - Ogenblik waarop het bevel tot verlaten van het grondgebied wordt genomen - Draagwijdte

De bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en van de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, maken een procedureregeling uit die eigen is aan de Wet Strafvuivering en de Vreemdelingenwet, waarop de Voorlopige Hechteniswet niet van toepassing is en de bepalingen van de artikelen 5.1.a en 5.1.f EVRM waarbij onder meer de vrijheidsbenaming is toegelaten van de persoon die op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter en waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is, houden geen beletsel in voor de voormelde procedureregeling; uit de onderlinge samenhang van de bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet vloeit voort dat, wanneer de beslissing tot administratieve vrijheidsbenaming volgt op een vonnis waarbij de strafvuiveringsrechtbank de voorlopige invrijheidstelling toestaat aan de veroordeelde met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, die beslissing wel degelijk kan ingaan op een latere datum dan de datum van de beslissing zelf, namelijk op de datum waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, dit is op het ogenblik en binnen de periode bepaald in artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering; in dat geval gaat de termijn van twee maanden voor de verlenging van de opsluiting, bepaald in artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, eveneens in op het tijdstip waarop de administratieve beslissing tot vrijheidsbenaming uitvoerbaar wordt.

- Art. 60, vierde lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

26 juni 2018

P.2018.0603.N

AC nr. ...

- Wet Strafvuivering - Artikel 60, vierde lid - Vreemdelingen - Vonnis houdende voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied - Uitvoerbaarheid van het vonnis - Toepasselijke procedure - Draagwijdte

De bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en van de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, maken een procedureregeling uit die eigen is aan de Wet Strafvuivering en de Vreemdelingenwet, waarop de Voorlopige Hechteniswet niet van toepassing is en de bepalingen van de artikelen 5.1.a en 5.1.f EVRM waarbij onder meer de vrijheidsbeneming is toegelaten van de persoon die op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter en waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is, houden geen beletsel in voor de voormelde procedureregeling; uit de onderlinge samenhang van de bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet vloeit voort dat, wanneer de beslissing tot administratieve vrijheidsbeneming volgt op een vonnis waarbij de strafuitvoeringsrechtbank de voorlopige invrijheidstelling toestaat aan de veroordeelde met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, die beslissing wel degelijk kan ingaan op een latere datum dan de datum van de beslissing zelf, namelijk op de datum waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, dit is op het ogenblik en binnen de periode bepaald in artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering; in dat geval gaat de termijn van twee maanden voor de verlenging van de opsluiting, bepaald in artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, eveneens in op het tijdstip waarop de administratieve beslissing tot vrijheidsbeneming uitvoerbaar wordt.

- Artt. 7, vijfde lid en 74/8, § 1, derde lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 60, vierde lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

26 juni 2018

P.2018.0603.N

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken - Neerlegging van een stuk niet opgesteld in de taal van de rechtspleging - Stuk betrokken in de oordeelsvorming - Vertaling

Noch uit artikel 24 Taalwet Gerechtszaken noch uit enige andere bepaling of enig algemeen rechtsbeginsel volgt dat de rechter voor wie een in een andere taal dan die van de rechtspleging opgesteld stuk wordt neergelegd dat hij in zijn beoordeling betreft, de vertaling van dit stuk moet bevelen.

- Art. 24 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

23 oktober 2018

P.2018.0731.N

AC nr. ...

UITLEVERING

- Uitleveringswet 1874 - Artikel 2bis - Weigeringsgrond - Ernstige risico's op flagrante rechtsweigerig, foltering of onmenselijke en ontorende behandeling

De bepaling van artikel 2bis, tweede lid, Uitleveringswet 1874, vereist dat de uitgeleverde persoon in de verzoekende Staat met enige graad van waarschijnlijkheid het voorwerp zal uitmaken van de meest ernstige schendingen van de artikelen 5 en 6 EVRM, dan wel van schending van artikel 3 EVRM; het onderzoeksgerecht oordeelt onaantastbaar of de voorgelegde feiten aanleiding geven tot de toepassing van die weigeringsgrond (1). (1) Cass. 22 april 2014, AR P.14.0410.N, AC 2014, nrs. 293; S. DEWULF, Handboek Uitleveringsrecht, Intersentia 2013, 88-90, nrs. 144-145.

26 juni 2018

P.2018.0524.N

AC nr. ...

VERENIGING VAN MISDADIGERS

- Criminele organisatie - Deelname - Voorbereiding of uitvoering van enige geoorloofde activiteit van een criminele organisatie - Nemen van welke beslissing ook in het raam van de activiteit van diezelfde criminele organisatie - Bestaanbaarheid

De deelname aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van een criminele organisatie als bedoeld in artikel 324ter, § 2, Strafwetboek sluit niet uit dat deze activiteit tevens de deelname kan zijn aan het nemen van welke beslissing ook in het raam van de activiteit van diezelfde criminele organisatie zoals bedoeld in de derde paragraaf van dat artikel.

9 oktober 2018

P.2018.0218.N

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

GEWONE OPSCHORTING

Gewone opschorting - Verzoek de uitspraak van veroordeling op te schorten - Weigering - Motivering

De rechter die weigert de uitspraak van veroordeling op te schorten of uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen, moet indien dit hem is gevraagd, nauwkeurig de redenen voor die beslissing vermelden, zij het dat die beknopt mogen zijn; indien een beklagde in zijn conclusie daarover met verwijzing naar concrete en specifieke omstandigheden verweer voert, verplicht artikel 149 Grondwet de rechter dit verweer te beantwoorden, zonder dat hij evenwel elk afzonderlijk element dat tot staving van dit verweer wordt aangevoerd, moet beantwoorden (1). (1) Zie: Cass. 8 november 2016, AR P.15.0724.N, AC 2016, nr. 628.

- Artt. 3, vierde lid, tweede zin, en 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

2 oktober 2018

P.2018.0261.N

AC nr. ...

GEWOON UITSTEL

Gewoon uitstel - Verzoek uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen - Weigering - Motivering

De rechter die weigert de uitspraak van veroordeling op te schorten of uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen, moet indien dit hem is gevraagd, nauwkeurig de redenen voor die beslissing vermelden, zij het dat die beknopt mogen zijn; indien een beklagde in zijn conclusie daarover met verwijzing naar concrete en specifieke omstandigheden verweer voert, verplicht artikel 149 Grondwet de rechter dit verweer te beantwoorden, zonder dat hij evenwel elk afzonderlijk element dat tot staving van dit verweer wordt aangevoerd, moet beantwoorden (1). (1) Zie: Cass. 8 november 2016, AR P.15.0724.N, AC 2016, nr. 628.

- Artt. 3, vierde lid, tweede zin, en 8, § 1, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

2 oktober 2018

P.2018.0261.N

AC nr. ...

VERWIJZING NA CASSATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Dagvaarding voor een ratione materiae onbevoegde rechtbank - Correctionele rechtbank en hof van beroep die kennis nemen van de strafvordering en uitspraak doen te gronde

Wanneer de appelrechter, op het hoger beroep tegen een vonnis van een ratione materiae onbevoegde correctionele rechtbank, net zoals de eerste rechter kennis neemt van de strafvordering en uitspraak doet over de grond van de zaak, vernietigt het Hof van Cassatie het bestreden arrest en de gehele rechtspleging die er aan is voorafgegaan, tot en met de dagvaarding van de eiser om te verschijnen voor de correctionele rechtbank en verwijst het de zaak naar de procureur des Konings (1). (1) Cass. 26 juni 1979, AC 1978-1979, 1286; Cass. 8 september 1975, AC 1976, 33.

- Art. 408, eerste lid Wetboek van Strafvordering

11 september 2018

P.2018.0051.N

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Verzoek tot onttrekking van een zaak aan een rechtscollege dat de zaak reeds heeft beslecht - Ontvankelijkheid

Het verzoek dat strekt tot onttrekking van een zaak aan een rechtscollege dat de zaak reeds heeft beslecht is kennelijk niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 2 juni 2009, AR P.09.0787.N, AC 2009, nr. 369; R. DECLERCQ, ? Verwijzing van de ene rechtbank naar de nadere', Comm.Straf.,2014, nr. 44.

26 juni 2018

P.2018.0560.N

AC nr. ...

VERZET

- Strafzaken - Veroordeling bij verstek - Artikel 6.1, EVRM - Recht op een nieuw proces

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0404.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Verzet ongedaan verklaard - Artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Voorwaarde - Kennis van de dagvaarding - Beoordeling van de rechter - Toezicht door het Hof

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de eiser in verzet kennis droeg van de dagvaarding, waarbij het Hof nagaat of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daardoor niet kunnen worden verantwoord; uit het enkele feit dat de inleidende dagvaarding in hoger beroep aan zijn woonplaats werd betekend of uit de omstandigheid dat zijn advocaat, per brief van daags vóór de datum van de inleiding van de zaak in hoger beroep, het hof van beroep erop heeft gewezen dat hij van de eiser in verzet geen instructies had ontvangen, kunnen de appelrechters niet afleiden dat laatstgenoemde kennis droeg van de dagvaarding (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 357.

- Art. 187, § 6, 1° Wetboek van Strafvordering

6 juni 2018

P.2018.0254.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Verzet ongedaan verklaard - Artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Voorwaarde - Kennis van de dagvaarding - Bewijs

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de eiser in verzet kennis droeg van de dagvaarding, waarbij het Hof nagaat of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daardoor niet kunnen worden verantwoord; uit het enkele feit dat de inleidende dagvaarding in hoger beroep aan zijn woonplaats werd betekend of uit de omstandigheid dat zijn advocaat, per brief van daags vóór de datum van de inleiding van de zaak in hoger beroep, het hof van beroep erop heeft gewezen dat hij van de eiser in verzet geen instructies had ontvangen, kunnen de appelrechters niet afleiden dat laatstgenoemde kennis droeg van de dagvaarding (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 357.

- Art. 187, § 6, 1° Wetboek van Strafvordering

6 juni 2018

P.2018.0254.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Verzet ongedaan verklaard - Artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Voorwaarde - Kennis van de dagvaarding - Beoordeling door de rechter - Toezicht door het Hof

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0254.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Ongedaan verklaard verzet - Artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Voorwaarde - Kennis van de dagvaarding - Bewijs

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0254.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Wegverkeerswet - Wetsbepalingen - Artikel 49 - Artikel 49/1 - Verval van het recht tot sturen - Inlevering van het rijbewijs - Vonnis bij verstek houdende verval van het recht tot sturen - Kracht van gewijsde - Ontvankelijk verklaard verzet - Draagwijdte

De overtreding die bij artikel 49/1 Wegverkeerswet wordt bestraft, veronderstelt dat de veroordeling tot verval van het recht tot sturen kracht van gewijsde heeft; de kracht van gewijsde dat een verstekvonnis verkrijgt bij het verstrijken van de gewone termijn van verzet, vervalt op de datum van de akte van het ontvankelijk verklaarde verzet, die binnen de buitengewone termijn van verzet is betekend (1). (1) Cass. 7 december 2016, AR P.16.0650.F, AC 2016, nr. 701 met concl. van advocaat-generaal Nolet de Brauwere; Cass. 26 april 2016, AR P.14.1580.N, AC 2016, nr. 278.

26 juni 2018

P.2017.1064.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Verzet ongedaan verklaard - Artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Wettige reden van verschoning

De in artikel 187, §6, 1°, Wetboek van Strafvordering bedoelde reden van verschoning moet als wettig en geëigend om de niet-verschijning te rechtvaardigen worden beschouwd aangezien de aangevoerde reden geen afstand inhoudt van het recht om te verschijnen noch de wil om zich aan het gerecht te onttrekken; de enkele omstandigheid dat de afwezigheid van de eiser op verzet het gevolg is van zijn eigen nalatigheid sluit het bestaan van een wettige reden van verschoning niet uit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 360.

- Art. 187, § 6, 1° Wetboek van Strafvordering

6 juni 2018

P.2018.0404.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Veroordeling bij verstek - Artikel 6.1, EVRM - Recht op een nieuw proces

De bij verstek veroordeelde beklagde ontleent aan artikel 6 EVRM het recht dat een rechtscollege, na hem te hebben gehoord, opnieuw uitspraak doet over de gegrondheid van de beschuldiging, tenzij vaststaat dat hij aan zijn recht om te verschijnen en zich te verweren heeft verzaakt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 360.

- Art. 187, § 6, 1° Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

6 juni 2018

P.2018.0404.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Verzet ongedaan verklaard - Artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering - Wettige reden van verschoning

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

6 juni 2018

P.2018.0404.F

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

ALGEMEEN

Algemeen - Vreemdelingen - Strafwitvoering - Vonnis houdende voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied - Uitvoerbaarheid van het vonnis - Toepasselijke procedure - Draagwijdte

De bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en van de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, maken een procedureregeling uit die eigen is aan de Wet Strafvuivering en de Vreemdelingenwet, waarop de Voorlopige Hechteniswet niet van toepassing is en de bepalingen van de artikelen 5.1.a en 5.1.f EVRM waarbij onder meer de vrijheidsbeneming is toegelaten van de persoon die op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter en waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is, houden geen beletsel in voor de voormelde procedureregeling; uit de onderlinge samenhang van de bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet vloeit voort dat, wanneer de beslissing tot administratieve vrijheidsbeneming volgt op een vonnis waarbij de strafvuiveringsrechtbank de voorlopige invrijheidstelling toestaat aan de veroordeelde met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, die beslissing wel degelijk kan ingaan op een latere datum dan de datum van de beslissing zelf, namelijk op de datum waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, dit is op het ogenblik en binnen de periode bepaald in artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering; in dat geval gaat de termijn van twee maanden voor de verlenging van de opsluiting, bepaald in artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, eveneens in op het tijdstip waarop de administratieve beslissing tot vrijheidsbeneming uitvoerbaar wordt.

- Artt. 7, vijfde lid en 74/8, § 1, derde lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 60, vierde lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

26 juni 2018

P.2018.0603.N

AC nr. ...

BEVEL TOT AANHOUDING

Bevel tot aanhouding - Vormvereisten - Voorafgaande ondervraging van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter - Proces-verbaal van verhoor - Ondertekening door de inverdenkinggestelde nadat de onderzoeksrechter het aanhoudingsbevel heeft ondertekend

Uit de enkele omstandigheid dat een inverdenkinggestelde het proces-verbaal van zijn voorafgaande ondervraging als bedoeld door artikel 16, § 2, Voorlopige Hechteniswet heeft ondertekend één minuut nadat de onderzoeksrechter het tegen hem uitgevaardigde aanhoudingsbevel heeft ondertekend, volgt niet dat dit bevel werd uitgevaardigd vooraleer een inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter werd verhoord in de zin van de voormelde bepaling en vooraleer de inverdenkinggestelde en zijn raadsman hun opmerkingen hebben kunnen maken (1). (1) Zie: Cass. 28 november 2007, AR P.07.1634.F, AC 2007, nr. 592.

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

11 september 2018

P.2018.0945.N

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - Vormvereisten - Voorafgaande ondervraging van de inverdenkinggestelde door de onderzoeksrechter

De door artikel 16, § 2, Voorlopige Hechteniswet bedoelde voorafgaande ondervraging door de onderzoeksrechter en de gelegenheid die aan de inverdenkinggestelde wordt geboden om zijn verklaring, waarvan hij de tekst ontvangt of die hem wordt voorgelezen, te verbeteren of er iets aan toe te voegen, vormen één verhoor.

- Art. 16, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

11 september 2018

P.2018.0945.N

AC nr. ...

Bevel tot aanhouding - Inverdenkinggestelde door de procureur des Konings in vrijheid gelaten - Nakomend bevel tot aanhouding wegens dezelfde feiten

Noch artikel 16, §1, Voorlopige Hechteniswet, noch enige andere bepaling beletten de onderzoeksrechter om een persoon in voorlopige hechtenis te plaatsen wegens feiten waarvoor hij door de procureur des Konings in vrijheid was gelaten wanneer die rechter, op grond van een nieuwe omstandigheid, vaststelt dat die maatregel verantwoord is omdat hij volstrekt noodzakelijk is voor de openbare veiligheid (1). (1) Zie Cass. 11 januari 2012, AR P.12.0023.F, AC 2012, nr. 28.

- Art. 16, § 1 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

4 juli 2018

P.2018.0703.F

AC nr. ...

HANDHAVING

Handhaving - Terechzitting - Inverdenkinggestelde die niet kan verschijnen om medische redenen - Rechtszitting van het onderzoeksgerecht in de gevangenis - Onmogelijkheid

Het recht van een inverdenkinggestelde om de rechtszitting van de kamer van inbeschuldigingstelling waarop de handhaving van zijn voorlopige hechtenis wordt behandeld, persoonlijk bij te wonen is niet absoluut; indien blijkt dat het om medische redenen niet mogelijk is de inverdenkinggestelde over te brengen naar het gerechtsgebouw en het voor de kamer van inbeschuldigingstelling evenmin mogelijk is om zich te verplaatsen naar de gevangenis, dan wordt het recht van verdediging afdoende gewaarborgd door de mogelijkheid voor de inverdenkinggestelde om zich door zijn raadsman te laten vertegenwoordigen.

- Artt. 23, 2° en 30, § 3, derde lid Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 103, § 3 Gerechtelijk Wetboek

1 augustus 2018

P.2018.0855.N

AC nr. ...

VOORRANG VAN RECHTSMACHT

- Cassatieberoep - Betekening - Buitenvervolginstelling van de inverdenkinggestelde door het Hof van Cassatie - Cassatieberoep van de burgerlijke partij - Geen betekening aan de inverdenkinggestelde

Inzake voorrecht van rechtsmacht is het cassatieberoep van de burgerlijke partij niet ontvankelijk wanneer zij haar cassatieberoep niet heeft laten betekenen aan de inverdenkinggestelde die door het Hof van Cassatie buiten vervolging werd gesteld (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 427, eerste en tweede lid Wetboek van Strafvordering

18 september 2018

P.2018.0222.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Voorafgaand verhoor - Verplichting - Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie - Artikel 41 - Recht om te worden gehoord - Toepassingsgebied

Artikel 41 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is niet van toepassing op de lidstaten maar enkel op de instellingen, organen en instanties van de Unie (1). (1) Cass. 16 maart 2016, AR P.16.0281.F, AC 2016, nr. 185.

- Art. 41 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007

6 juni 2018

P.2018.0515.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Middel voert een omstandigheid aan die niet te wijten is aan het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen - Ontvankelijkheid

Wanneer het middel een omstandigheid aanklaagt die niet te wijten is aan het rechtscollege dat de bestreden beslissing heeft gewezen en waarover dat gerecht geen uitspraak vermocht te doen, is het cassatiemiddel niet tegen het bestreden arrest gericht en bijgevolg niet ontvankelijk. (1). (1) Zie Cass. 22 december 1999, AR P.99.1022.F, AC 1999, nr. 696.

6 juni 2018

P.2018.0515.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Unierecht - Hoorrecht - Begrip - Doelstelling

Uit de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat in het Unierecht het recht om gehoord te worden integraal deel uitmaakt van het recht van verdediging dat een algemeen rechtsbeginsel van de Unie is; de regel beoogt te verzekeren dat de persoon die het voorwerp is van een administratieve beslissing vergissingen kan corrigeren en individuele omstandigheden kan laten gelden die van aard zijn de beslissing te beïnvloeden (1). (1) HvJ., 11 december 2014, R.D.P.C., 2015, p. 822.

4 juli 2018

P.2018.0659.N

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Unierecht - Hoorrecht - Draagwijdte - Controle door de nationale rechter

Het staat de nationale rechter om aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of de aantasting van het hoorrecht van aard is dat een andere beslissing zou zijn getroffen indien de betrokkene de gelegenheid had gekregen elementen ter rechtvaardiging van zijn standpunt aan te voeren; om een schending van het hoorrecht aan te tonen, dient de betrokkene dus aannemelijk te maken dat, indien hij was gehoord, een andere beslissing had kunnen genomen worden.

4 juli 2018

P.2018.0659.N

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Artikelen 7, vijfde lid en 74/8, § 1, derde lid - Strafuitvoering - Vonnis houdende voorlopige invrijheidstelling met het oog op de verwijdering van het grondgebied - Uitvoerbaarheid van het vonnis - Toepasselijke procedure - Draagwijdte

De bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en van de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet, maken een procedureregeling uit die eigen is aan de Wet Strafvuivering en de Vreemdelingenwet, waarop de Voorlopige Hechteniswet niet van toepassing is en de bepalingen van de artikelen 5.1.a en 5.1.f EVRM waarbij onder meer de vrijheidsbeneming is toegelaten van de persoon die op rechtmatige wijze is gedetineerd na veroordeling door een daartoe bevoegde rechter en waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is, houden geen beletsel in voor de voormelde procedureregeling; uit de onderlinge samenhang van de bepalingen van artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering, en de artikelen 7, vijfde lid, en 74/8, § 1, derde lid, Vreemdelingenwet vloeit voort dat, wanneer de beslissing tot administratieve vrijheidsbeneming volgt op een vonnis waarbij de strafvuiveringsrechtbank de voorlopige invrijheidstelling toestaat aan de veroordeelde met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, die beslissing wel degelijk kan ingaan op een latere datum dan de datum van de beslissing zelf, namelijk op de datum waarop de beslissing uitvoerbaar wordt, dit is op het ogenblik en binnen de periode bepaald in artikel 60, vierde lid, Wet Strafvuivering; in dat geval gaat de termijn van twee maanden voor de verlenging van de opsluiting, bepaald in artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, eveneens in op het tijdstip waarop de administratieve beslissing tot vrijheidsbeneming uitvoerbaar wordt.

- Artt. 7, vijfde lid en 74/8, § 1, derde lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 60, vierde lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuiveringsmodaliteiten

26 juni 2018

P.2018.0603.N

AC nr. ...

- Maatschappelijke dienstverlening - Bevel om het grondgebied te verlaten - Verwijdering - Beroep - Ernstige ziekte - Risico dat de gezondheidstoestand op ernstige en onomkeerbare wijze verslechtert - Maatschappelijke dienstverlening

Artikel 57, § 2, eerste lid, 1° OCMW-wet, uitgelegd overeenkomstig de artikelen 5, 13 en 14, lid 1, sub b van de richtlijn 2008/115/EG is niet van toepassing op een derdelander van de Europese Unie die aan een ernstige ziekte lijdt en die een beroep instelt tegen een beslissing die gebiedt het grondgebied te verlaten, wanneer de uitvoering van die beslissing voor hem een ernstig risico inhoudt dat zijn gezondheidstoestand op ernstige en onomkeerbare wijze verslechtert (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 180.

- Artt. 1, eerste lid, en 57, § 2, eerste lid, 1° Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

25 maart 2019

S.2018.0022.F

AC nr. ...

- Verzoeker om internationale bescherming - Terugkeerprocedure - Vasthouding in een welbepaalde plaats - Administratieve maatregel - Motivering - Omvang - Minder dwingende maatregel

Wanneer de minister in de beslissing tot vrijheidsberoving de concrete omstandigheden vermeldt die de maatregel verantwoorden, gelet op de dringende noodzakelijkheid bepaald in artikel 74/6, §1, 3°, Vreemdelingenwet, motiveert hij die maatregel overeenkomstig artikel 62 van die wet; geen enkele bepaling verplicht hem om daarenboven de redenen uiteen te zetten waarom hij oordeelt dat een minder dwingende maatregel niet geschikt zou zijn om dat doel te bereiken (1). (1) Cass. 12 november 2014, AR P.14.1562.F, AC 2014, nr. 689.

- Art. 74/6, § 1, 3° Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

20 juni 2018

P.2018.0567.F

AC nr. ...

- Verzoeker om internationale bescherming - Terugkeerprocedure - Vasthouding in een welbepaalde plaats - Artikel 74/6, § 1, 3°, Vreemdelingenwet - Toepassingsvoorwaarde

Voor de toepassing van artikel 74/6, §1, 3°, Vreemdelingenwet is niet vereist dat de vreemdeling meerdere verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend.

- Art. 74/6, § 1, 3° Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

20 juni 2018

P.2018.0567.F

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 49 - Artikel 49/1 - Verval van het recht tot sturen - Inlevering van het rijbewijs - Vonnis bij verstek houdende verval van het recht tot sturen - Kracht van gewijsde - Verzet - Ontvankelijk verklaard verzet - Draagwijdte

De overtreding die bij artikel 49/1 Wegverkeerswet wordt bestraft, veronderstelt dat de veroordeling tot verval van het recht tot sturen kracht van gewijsde heeft; de kracht van gewijsde dat een verstekvonnis verkrijgt bij het verstrijken van de gewone termijn van verzet, vervalt op de datum van de akte van het ontvankelijk verklaarde verzet, die binnen de buitengewone termijn van verzet is betekend (1). (1) Cass. 7 december 2016, AR P.16.0650.F, AC 2016, nr. 701 met concl. van advocaat-generaal Nolet de Brauwere; Cass. 26 april 2016, AR P.14.1580.N, AC 2016, nr. 278.

26 juni 2018

P.2017.1064.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 21 - Rijbewijs - Belgisch rijbewijs in België ingetrokken - Nieuw rijbewijs uitgereikt in een andere lidstaat - Erkenning in België

De artikelen 2, § 1, en 11, § 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs, verzetten zich ertegen dat een lidstaat, buiten een aan de houder van een door een andere lidstaat uitgereikt rijbewijs opgelegde verbodstermijn voor het opnieuw aanvragen van een rijbewijs en zelfs als is voldaan aan de voorwaarde van de normale verblijfplaats op het grondgebied van deze lidstaat, weigert de geldigheid van een door een andere lidstaat uitgereikt rijbewijs te erkennen wanneer een eerder rijbewijs van deze houder op het grondgebied van de eerste lidstaat is ingetrokken (1). (1) Zie concl. OM.

11 september 2018

P.2017.0839.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 29 - Overschrijden maximumsnelheid met meer dan 40km/uur - Verval van het recht tot sturen - Motiveringsverplichting

Artikel 29, § 3, Wegverkeerswet dat inhoudt dat de rechter wanneer de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 km/uur wordt overschreden alleen het niet-uitspreken van het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig moet motiveren en dus niet het opleggen van een verval voor de vermelde minimumduur van acht dagen, bevat een bijzondere regeling, die afwijkt van de door de artikelen 163, 195 en 211 Wetboek van Strafvordering opgelegde motiveringsverplichting krachtens dewelke de rechter die een facultatief verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig oplegt, de keuze voor dit verval en de duur ervan, in de mate dat die duur de minimumduur overschrijdt, nauwkeurig maar op een wijze die beknopt mag zijn, moet motiveren (1). (1) Noot OM: Hieruit volgt dat indien de rechter, wanneer de maximumsnelheid met meer dan 40 km/uur wordt overschreden, een verval van het recht tot sturen uitspreekt die de minimumduur van acht dagen overschrijdt, dit verval wel moet motiveren overeenkomstig de vereisten van de artikelen 163, 195 en 211 Wetboek van Strafvordering.

-
-
- Art. 29, § 3 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968
 - Artt. 163, 195 en 211 Wetboek van Strafvordering

26 juni 2018

P.2018.0347.N

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALGEMEEN

Algemeen - Werkloosheidsreglementering - Sanctie - Uitsluiting - Aard

De sanctie van de uitsluiting als bedoeld door artikel 153, eerste lid, 2°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering beoogt de handhaving van een norm met een algemene draagwijdte en dus de bescherming van het algemeen belang zoals dat traditioneel wordt beschermd door het strafrecht; de sanctie is repressief en preventief van aard, beoogt geen herstel van de geleden schade, maar het bestraffen van de overtreder en voorkomen dat hij zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig maakt en kan voor de overtreder aanzienlijke pecuniaire gevolgen hebben zodat de procedure die leidt tot deze sanctie aldus beantwoordt aan een strafvervolging in de zin van de verdragsbepalingen van artikel 6.1 EVRM, artikel 14.7 IVBPR en artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM.

18 september 2018

P.2017.0544.N

AC nr. ...